

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 10

Nr 56

maj 2006

*Motto: Najmilsza jest ludziom nadzieja.
Bias z Prieny*

Spis treści:

1. Msza Święta w Legnicy.
2. Zebranie Zarządu Głównego.
3. Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP.
4. Sprawa stosowania przepisów VAT w odniesieniu do biegłych sądowych.
5. Narada Zespołu Konsultacyjno-Doradczego Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.
6. XXIX Ogólnopolski Konkurs Jakości Prac Scaleniowych.
7. Nagrody Ministra Transportu i Budownictwa 2005 r.
8. Nagrody Ministra Transportu i Budownictwa 2006 r.
9. XXXIV Rajd Goniometru.
10. Sześćdziesięciolecie Oddziału SGP w Łodzi.
11. Wycieczka pieszo-turystyczna do Słowackiego Raju.
12. Dzień geodety 2005 - Bydgoszcz
13. Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu." O dziełach Schinkla".
14. Uroczyste spotkanie geodetów Pomorza i Kujaw.
15. Odznaczenie Kolegi Lucjana Pawlika.
16. Spotkanie Noworoczne.
17. Zebranie Noworoczne Zarządu Oddziału Wielkopolskiego SGP.
18. VIII Konferencja poświęcona Ośrodkom Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.
„ODGiK a Projekty Unijne”.
19. Jubileusz 60-lecia SGP na Pomorzu Zachodnim
20. Sprawozdanie z działalności OKSG.
21. Komunikat – Oddział Wielkopolski
22. Geopiknik 2006.
23. Komunikat po posiedzeniu Rady Ministrów – 8.05.2006
24. Plan imprez Stowarzyszenia Geodetów Polskich na rok 2006.
25. Pamiątnik Kol. Witolda Kuckiewicza.

1. Msza Święta w Legnicy

Z okazji powołania Krajowego Kapelana Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w osobie księdza mgr Jana Majewskiego, z inicjatywy Głównego Geodety Kraju Jerzego Albina odbyła się w Legnickiej Katedrze Msza Święta celebrowana przez Jego Eminencję Księdza Biskupa dr Stefana Cichego Ordynariusza Diecezji Legnickiej. Organizatorem uroczystości był Zarząd Legnickiego Oddziału SGP, a w szczególności były Prezes Legnickiego Oddziału **Władysław Frett**. Dzięki Jego osobistym staraniom uroczystość miała wyjątkowy, uroczysty charakter.

Czternastu księży asystowało Biskupowi Legnickiemu we Mszy Świętej, w tym ksiądz Kapelan Służby Geodezyjnej i Kartograficznej **Jan Majewski** oraz ksiądz **Andrzej Drwiła** - proboszcz jednej z lubińskich parafii, który przed wstąpieniem do seminarium duchownego pracował przez pięć lat jako geodeta. Na Mszę Świętą przybyło wielu geodetów z rodzinami.

Z Prezesem **Jerzym Albinem** przybyła kilkunastoosobowa delegacja GUGiK. Z Wrocławia przybyli: Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego Pani **Zofia Wysocka-Puchala**, Geodeta Województwa Pan **Robert Pajkert**, Prezes Stowarzyszenia Kartografów Polskich Pani **Joanna Bac-Bronowicz**, a także Prezes Wrocławskiego Oddziału SGP **Tadeusz Wiśniewski**, z kilkunastoosobową delegacją geodetów tamtejszego Oddziału. Z Kalisza przybył Prezes Oddziału SGP **Jan Cegła**, również z kilkunastoosobową grupą geodetów. Miejscowe władze reprezentowali Przewodniczący Rady Miejskiej w Legnicy Pan **Czesław Kozak** oraz Prezydent Legnicy Pan **Tadeusz Krzakowski**.

Sztandar SGP prezentowany był przy samym ołtarzu przez poczet sztandarowy geodetów Legnickiego Oddziału SGP. W podobny sposób prezentowali swój sztandar uczniowie Technikum Geodezyjnego w Legnicy.

Mszę w katedrze uświetniał ponadto śpiew Chóru Legnickiego pod kierownictwem Dyrygenta Legnickiej Orkiestry Symfonicznej Pana **Benedykta Książdzy**. Po mszy odbyło się przedświąteczne spotkanie geodetów, w którym gościem szczególnym był ksiądz Biskup **Stefan Cichy**. Biskup pobłogosławił zebranych, złożył życzenia wszelkiej pomyślności, poświęcił oplatki, którymi następnie dzielił się ze wszystkimi. Była to okazja do osobistej rozmowy, w której ks. Biskup wypytywał o różne szczegóły związane z naszym zawodem.

Szczególną rolę w tych rozmowach spełniał ksiądz Andrzej Drwiła, geodeta z zawodu, który pięć lat pracował jako geodeta wykonawca. Koledzy z Wrocławia zauważyli, że ksiądz spełnił warunki, aby mógł się ubiegać o uprawnienia zawodowe. Rozbawiło to wszystkich, a sam ksiądz Drwiła, nie chcąc przeceniać Swoich możliwości stwierdził, że co najwyżej mógłby ubiegać się o "honorowe uprawnienia zawodowe".

Zarząd Legnickiego Oddziału SGP chce tą drogą jeszcze raz podziękować Jego Eminencji Księdzu Biskupowi Stefanowi Cichemu za odprawienie dla nas, geodetów i kartografów, przepięknej Mszy Świętej w Katedrze Legnickiej.

Dziękujemy Księdzu Kapelanowi Janowi Majewskiemu, Panu Prezesowi Jerzemu Albinowi i wszystkim, którzy wzięli udział w uroczystości.

*Kapelan prosi Biskupa o odprawienie Mszy Św.
w intencji geodetów i kartografów*

Msza Święta

Sztandar SGP

Sztandar Technikum Geodezyjnego

*Uczestnicy Mszy, na pierwszym planie od lewej:
Jan Cegła, WINGiK Woj. Dolnośląskiego,
Główny Geodeta Kraju, Geodeta Województwa
Dolnośląskiego, Prezydent Miasta Legnicy,
Jerzy Szyszko*

*Uczestnicy Mszy Św.,
na pierwszym planie Władysław Frett*

*Przedstawiciele Oddziału SGP w Legnicy
dziękują Biskupowi za odprawienie Mszy Św.*

Spotkanie Opłatkowe

*Przywitanie Jerzy Szyszko wita
Głównego Geodetę Kraju,
księdza Biskupa i księdza Kapelana*

Przywitanie gości

*Biskup błogosławi zebranych
i składa im świąteczne życzenia*

Łamanie się opłatkiem

Spotkanie geodetów

*Władysław Frett w rozmowie
z ks. Biskupem i ks. Kapłanem*

*Prezes Jerzy Albin w rozmowie
z ks. Biskupem i ks. Kapłanem*

*Jerzy Szyszko
Prezes Oddziału SGP w Legnicy*

2. Zebranie Zarządu Głównego

W dniu 6 października 2005 roku odbyło się w Warszawie w Domu Technika, zebranie Zarządu Głównego SGP. W zebraniu uczestniczyło około 50 osób. Zebranie otworzył Prezes SGP Kol. **Kazimierz Czarnecki**, powitał uczestników, po czym zaproponował przyjęcie następującego porządku obrad:

1. Otwarcie zebrania.
2. Przyjęcie uchwały w sprawie nadania godności „Zasłużony Senior SGP”.
3. Referat „Zmiany w polityce rozwoju obszarów wiejskich w latach 2007 – 2013 – szanse dla geodetów” – Jerzy Kozłowski Naczelnik Wydziału Geodezji i Klasyfikacji Gruntów, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
4. Przerwa.
5. Przyjęcie protokołu nr 4/2004/2005 z zebrania Zarządu Głównego SGP z dnia 8.07.2005 r.
6. Dyskusja oraz przyjęcie sprawozdania z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich za okres od 9.07.2005 r. do 6.10.2005 r.
7. Zatwierdzenie składów zarządów sekcji i składów komisji.
8. Sprawy różne i wolne wnioski.
9. Zakończenie obrad.

Po przyjęciu porządku obrad, Przewodniczący Zespołu ds. Odznaczeń Kol. Andrzej Oruba odczytał następujący projekt uchwały:

UCHWAŁA NR 30

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich Uchwałą nr 30 z dnia 6 października 2005 r. w uznaniu wieloletniej społecznej działalności w naszej Organizacji nadaje godność „Zasłużonego Seniora SGP” Koleżance i Kolegom:

Oddział Szczecin

1. Antoniemu OYRZANOWSKIEMU
2. Urszuli PAWEŁKO
3. Henrykowi MUSIATOWICZOWI

Uchwała została przyjęta przez aklamację.

Prezes SGP wręczył obecnemu na zebraniu Kol. **Henrykowi Musiatowiczowi** dyplom „Zasłużonego Seniora SGP”. Następnie głos zabrał Kol. **Jerzy Kozłowski** Naczelnik Wydziału Geodezji i Klasyfikacji Gruntów, który wraz z Robertem Kowalczykiem specjalistą ds. scaleń i klasyfikacji gruntów w Departamencie Gospodarki Ziemią MRiRW, wygłosili prelekcję nt. „Zmiany w polityce rozwoju obszarów wiejskich w latach 2007 – 2013 – szanse dla geodetów”.

W prezentacji zostały przedstawione ogólne założenia wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej. Polska wchodząc do Unii spełniła wszystkie zobowiązania instytucjonalne w związku z tym polscy rolnicy mogli być objęci wszystkimi instrumentami wsparcia:

- 1) Filar I – dopłaty bezpośrednie (w bieżącym roku dodatkowe warunki – system SPS).
- 2) Filar II – środki kierowane do rolników – rozwój obszarów wiejskich.

- 3) Filar III– grupa środków na realizację restrukturyzacji obszarów wiejskich, w tym na dwa sektorowe programy operacyjne:
- restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich
 - rybołówstwo i przetwórstwo ryb.

Fundusze przeznaczane są między innymi na następujące działania: inwestycje w gospodarstwach, wspieranie młodych rolników, szkolenia i doradztwo rolnicze, różnicowanie produkcji, mała infrastruktura, odnowa wsi i zachowanie dziedzictwa kulturowego, przetwórstwo, scalanie gruntów, gospodarowanie rolniczymi zasobami, odnowienie drzewostanów, pomoc techniczna.

Rola geodetów:

- system płatności bezpośrednich – prowadzenie systemu rejestracji gospodarstw rolnych
- kontrola wniosków w terenie. Większość działań wymagać będzie informacji pochodzących z systemu katastralnego (wyrisy i wypisy z ewidencji gruntów)
- Konieczność podniesienia wiarygodności systemu katastralnego.
- Konieczność przygotowania podkładów mapowych. Projekty wodnomelioracyjne – przygotowanie dokumentacji.
- Scalanie gruntów – największy udział prac geodezyjnych.
- Urządzanie lasów prywatnych.

Po dyskusji, w której zabrało głos sześć osób, Kol. Kazimierz Czarnecki ogłosił przerwę obiadową. Po przerwie przyjęto bez uwag protokół z zebrania Zarządu Głównego SGP z dnia 8.07.2005 r.

Następnie Prezes SGP uzupełnił sprawozdanie następującymi informacjami:

- w Bochni, rodzinnym mieście śp. Stanisława Pachuty, jedna z ulic została nazwana Jego imieniem
- zostanie zorganizowany kolejny XXIX Ogólnopolski Konkurs Jakości Prac Scaleniwych.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przeznaczyło spore fundusze na nagrody zwycięzcom Konkursu. Nowością Konkursu jest dodatkowa kategoria prac nagradzanych – projekty założeń do projektów scalenia.

Sprawozdanie z działalności SGP zostało przyjęte bez uwag.

W kolejnym punkcie obrad, Sekretarz Generalny SGP Kol. Włodzimierz Kędziora przedstawił składy zarządów Sekcji i Klubów wybrane przez członków tych organów Stowarzyszenia z prośbą o ich zatwierdzenie przez Zarząd Główny SGP.

Zarząd Sekcji Geodezji Wyższej:

Przewodniczący	Kol. Marcin Barlik
Wiceprzewodniczący	Kol. Jacek Kmiecik
Sekretarz	Kol. Kazimierz Borkowski
Członek	Kol. Jerzy Kostecki

Zarząd Sekcji Geodezji Inżynierskiej:

Przewodniczący	Kol. Kazimierz Juzka, Katowice
Wiceprzewodniczący	Kol. Marek Woźniak, Warszawa
Członkowie:	Kol. Henryk Bryś, Kraków
	Kol. Bolesław Krystowczyk, Bydgoszcz
	Kol. Janusz Kuchmister, Wrocław

Kol. Tomasz Lipecki, Kraków
Kol. Wiesław Pawłowski, Koszalin

Propozycję składu Zarządu Sekcji Geodezji Inżynieryjnej przedstawił jej Przewodniczący Kol. **Kazimierz Juzwa**.

Zarząd Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji:

Przewodniczący Kol. Roman Pieczka, Kraków
Wiceprzewodniczący Kol. Andrzej Rojek, Kraków
 Kol. Kinga Wężka, Oddział Warszawa
 Kol. Leszek Trznadel, Oddział Wrocław
 Kol. Jacek Pietrasiuk, Oddział Olsztyn

Klub Biegłych Sądowych - Zarząd Tymczasowy:

Przewodniczący Kol. Leszek Cieciora
Członkowie: Kol. Zdzisław Berliński
 Kol. Andrzej Dąbrowski, Białystok

Skład Tymczasowego Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych przedstawił Kol. Leszek Cieciora. Przedstawione składy zarządów Sekcji Naukowych SGP i Klubów zostały zatwierdzone przez Zarząd Główny SGP. Z kolei Kol. **Włodzimierz Kędziora** przedstawił propozycje składów osobowych Komisji Głównych oraz innych jednostek organizacyjnych Stowarzyszenia prosząc o ich zatwierdzenie.

Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości:

Przewodniczący Kol. Stanisław Cegielski
Członkowie: Kol. Zdzisław Adamczewski
 Kol. Aleksander Bielicki
 Kol. Aleksander Danielski
 Kol. Kazimierz Dudzik
 Kol. Andrzej Hopfer
 Kol. Janusz Jasiński
 Kol. Jadwiga Konieczna
 Kol. Jerzy Kozłowski
 Kol. Krzysztof Mączewski
 Kol. Bartłomiej Niewiadomski
 Kol. Marian Nikel
 Kol. Ludmiła Pietrzak
 Kol. Witold Radzio
 Kol. Stanisław Surowiec
 Kol. Zdzisław Talar
 Kol. Tomasz Telega
 Kol. Wojciech Tokarski
 Kol. Wojciech Wilkowski
 Kol. Stanisław Zaremba
 Kol. Sabina Żróbek
 Kol. Kazimierz Żwirowicz

Propozycję składu Głównej Komisji ds. Katastru Nieruchomości przedstawił jej Przewodniczący Kol. **Stanisław Cegielski**.

Główna Komisja ds. Młodej Kadry Technicznej:

Przewodniczący	Kol. Janusz Walo
Członkowie:	Kol. Andrzej Pachuta
	Kol. Eugeniusz Tes
	Kol. Artur Adamek
	Kol. Janusz Bogusz
	Kol. Bartosz Mitka
	Kol. Roman Pieczka (przedstawiciel Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji)

Propozycję składu Głównej Komisji ds. Młodej Kadry Technicznej przedstawił jej Przewodniczący Kol. **Janusz Walo**.

Główna Komisja ds. Praktyk Zawodowych:

Przewodniczący:	Kol. Eugeniusz Tes
Członkowie:	Kol. Czesław Bartoszewicz
	Kol. Jan Cegła
	Kol. Krzysztof Cisek
	Kol. Stanisław Grodzicki

Propozycję składu Głównej Komisji ds. Praktyk Zawodowych przedstawił jej Przewodniczący Kol. **Eugeniusz Tes**.

Główna Komisja Regulaminowo-Statutowa:

Przewodniczący	Kol. Andrzej Zgliński
Członkowie:	Kol. Tadeusz Kuźnicki
	Kol. Stanisław Miskurka

Główna Komisja ds. Szkolenia Ustawicznego:

Przewodniczący	Kol. Jan Łopaciuk
Członkowie:	Kol. Henryk Berkieta
	Kol. Antoni Bosek
	Kol. Marian Brożyna
	Kol. Mieczysław Gabryszewski
	Kol. Zdzisław Gąsiorowski
	Kol. Adolf Jankowski
	Kol. Kazimierz Juzwa
	Kol. Stanisław Kluska
	Kol. Jerzy Kozłowski
	Kol. Elżbieta Krawczyk
	Kol. Krzysztof Mączewski
	Kol. Antoni Myłka
	Kol. Jerzy Pindelski

Kol. Witold Radzio
Kol. Ryszard Sławiński
Kol. Marian Szymański
Kol. Eugeniusz Tes

Propozycję składu Głównej Komisji ds. Szkolenia Ustawicznego przedstawił jej Przewodniczący Kol **Jan Łopaciuk**.

Zespół ds. Odznaczeń:

Przewodniczący	Kol. Andrzej Oruba, Warszawa
Członkowie:	Kol. Włodzimierz Balcerek, Warszawa
	Kol. Piotr Fabiański, Łódź
	Kol. Wiesław Firliciński, Legnica
	Kol. Zbigniew Kaźmierczak, Warszawa
	Kol. Bożena Kierczak, Warszawa
	Kol. Jan Kłopotowski, Warszawa

Zespół Legislacyjny:

Przewodniczący	Kol. Zenon Marzec, Warszawa
Członkowie:	Kol. Stanisław Górczyński, Rzeszów
	Kol. Edward Oszmiański, Warszawa
	Kol. Stanisław Różanka, Warszawa
	Kol. Marian Szymański, Warszawa
	Kol. Tomasz Telega, Łódź
	Kol. Mirosław Zalewski, Białystok

Rada Programowa Przeglądu Geodezyjnego:

Przewodniczący	Kol. Bogdan Ney
Sekretarz	Kol. Katarzyna Sobolewska Mikulska
Członkowie:	Kol. Włodzimierz Baran
	Kol. Jan Bielański
	Kol. Kazimierz Czarnecki
	Kol. Bogdan Grzechnik
	Kol. Wojciech Matela
	Kol. Włodzimierz Kędziora
	Kol. Tadeusz Kuźnicki
	Kol. Adam Linsenbarth
	Kol. Karol Noga
	Kol. Grażyna Skołbania
	Kol. Stanisław Zaremba

Rada Techniczna Zespołu Rzeczoznawców:

Przewodniczący	Kol. Leszek Cieciora
Członkowie:	Kol. Jerzy Kozłowski
	Kol. Zdzisław Kurczyński
	Kol. Antoni Myłka

Propozycję składu Rady Technicznej Zespołu Rzecznawców przedstawił jej Przewodniczący Kol. **Leszek Cieciora**. Zarząd Główny SGP zatwierdził składy Głównych Komisji i innych jednostek organizacyjnych Stowarzyszenia. Powołana została **Komisja ds. Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników**, a na jej Przewodniczącą Wybrano Kol. **Andrzeja Pachutę**.

W sprawach różnych i wolnych wnioskach głos zabrało 11 osób. Poruszono, między innymi:

- sprawy prowadzenia strony internetowej Stowarzyszenia w aspekcie jej aktualności i możliwości zakładania podstron przez Oddziały SGP,
- sprawy działania Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, oraz potrzebę spotkania Prezesów Oddziałów Stowarzyszenia Geodetów Polskich z właściwymi Prezesami Sądów,
- sprawy działalności Stowarzyszenia, pozyskiwania nowych członków, ściągalsności składek członkowskich,
- informowano o różnych spotkaniach i imprezach organizowanych przez poszczególne oddziały SGP
- poinformowano również, że Stowarzyszenie otrzymało trzy oferty w sprawie ubezpieczeń geodetów.

Na zakończenie zebrania Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki serdecznie podziękował wszystkim przybyłym za aktywny udział w zebraniu i życzył szczęśliwego powrotu do domu.

Tadeusz Kuźnicki

3. Z prac prezydium Zarządu Głównego SGP

Zebranie w dniu 06.10.2005 r.

1. Zaakceptowano treść projektu pisma do Rzecznika Praw Obywatelskich przygotowanego przez Zarząd Klubu Geodetów Biegłych Sądowych w sprawie stosowania przepisów VAT w odniesieniu do biegłych sądowych. Postanowiono wystąpić z pismem, o zaakceptowanej treści, do Rzecznika Praw Obywatelskich. (pismo i skarga zamieszczone są w dalszej części pt. „Sprawa stosowania przepisów VAT w odniesieniu do biegłych sądowych”)
2. Zaakceptowano propozycje składów osobowych:
 - Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego
 - Głównej Komisji ds. Praktyk Zawodowych
 - Klubu Geodetów Biegłych Sądowych - Zarząd Tymczasowy
 - Rady Technicznej Zespołu Rzecznawców
3. Zapoznano się z propozycją, Dyrektora Mazowieckiego Biura Planowania Przestrzennego i Rozwoju Regionalnego w Warszawie Prof. Zbigniewa Strzeleckiego, wzięcia udziału w konsultacji aktualizacji Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego.
4. Postanowiono wystąpić na zebraniu Zarządu Głównego SGP z wnioskiem o nadanie godności „Zasłużonego Seniora SGP Koleżance i Kolegom z Oddziału szczecińskiego:
 1. Antoniemu Oyrzanowskiemu,
 2. Urszuli Pawełko,
 3. Henrykowi Musiatowiczowi.

5. Stowarzyszenie Słowackich Geodetów i Kartografów zaprosiło w ramach wymiany dwie osoby na konferencję naukowo-techniczną nt. „Sieci geodezyjne a systemy informacji przestrzennej”. Konferencja odbędzie się w Podbanske na Słowacji, 24-26 października 2005 r. Postanowiono delegować na tę imprezę Kolegów: Andrzeja Pachutę i Jana Wojciechowskiego.
6. Powołano Główny Sąd XXIX Ogólnopolskiego Konkursu Jakości Prac Scaleniowych w składzie:

1. Jan Bielański	Przewodniczący
2. Józef Pawluk	Sekretarz
3. Jerzy Kozłowski	Członek
4. Edward Oszmiański	Członek
5. Zdzisław Talar	Członek
6. Waldemar Władziński	Członek

Zebranie w dniu 08.12.2005 r.

1. Prezydium zapoznało się z odpowiedzią Zespołu Prawa Gospodarczego, Danin Publicznych i Ochrony Praw Konsumenta Biura Rzecznika Praw Obywatelskich na pismo w sprawie naliczania podatku VAT do prac, wykonywanych przez geodetów biegłych sądowych, na rzecz sądów. W piśmie przekazano informację, że sprawa zostanie rozpatrzona przez Rzecznika Praw Obywatelskich, a decyzja podjęta w tej sprawie zostanie podana do wiadomości publicznej w środkach masowego przekazu.
2. Postanowiono zaprosić posłów i senatorów geodetów na spotkanie. Ustalono następujące tematy do poruszenia na spotkaniu:
 - usytuowanie geodezji i kartografii w strukturze rządu (podporządkowanie bezpośrednio premierowi lub Ministrowi Administracji i Spraw Wewnętrznych albo Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi
 - fundusz gospodarki zasobem
 - Główny Urząd Geodezji i Kartografii
 - rola organizacji społecznych w rozwoju geodezji i kartografii
3. Postanowiono najbliższe posiedzenie Zarządu Głównego SGP poświęcić sprawom dotyczącym dalszych spraw związanych z ustawą Prawo Geodezyjne i Kartograficzne.
4. Prezydium zapoznało się z propozycją Komisji ds. Praktyk Zawodowych dotyczącą zmian w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2003 roku w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii. Prezydium pozytywnie zaopiniowało propozycję komisji.

Zebranie w dniu 17.01.2006 r.

1. Prezydium przyjęło informację o spotkaniu Pana Piotra Stycznia Wiceministra Transportu i Budownictwa z organizacjami działającymi w dziedzinie geodezji i kartografii. Na spotkaniu, które odbyło się w dniu 13 stycznia 2006 r., Stowarzyszenie Geodetów Polskich reprezentował Kol. Kazimierz Czarnecki Prezes SGP.

W spotkaniu uczestniczyli również;

- Wojciech Matela - Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej,
- Waldemar Kłoczek - Prezes Krajowego Związku Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych,
- Sławomir Oleszko - Prezes Zachodniopomorskiej Geodezyjnej Izby Gospodarczej,
- Wiesław Potrapeluk - Przedstawiciel Forum Geodetów Powiatowych ZPP.

Na początku Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich przedstawił reprezentantów poszczególnych organizacji. Jako pierwszy przekazał informację o Stowarzyszeniu Geodetów Polskich i o roli, jaką pełni dla naszego środowiska. Następnie Koledzy reprezentujący poszczególne organizacje, pokrótce scharakteryzowali swoje organizacje i ich działania na rzecz polskiej geodezji. Reprezentanci środowiska zadeklarowali pomoc w opracowaniu warunków, nieuchronnie zbliżającego się konkursu na Głównego Geodetę Kraju.

Minister Piotr Styczeń dziękując poinformował, że sprawa przyszłego konkursu jest w zakresie obowiązków ministerstwa i musi się z tego samodzielnie wywiązać. Poprosił o wsparcie ministerstwa w działaniach dotyczących wznowienia prac legislacyjnych nad Prawem Geodezyjnym i Kartograficznym.

2. Delegowano Kol. Wojciecha Wilkowskiego jako przedstawiciela Stowarzyszenia Geodetów Polskich na spotkanie w dniu 19 stycznia 2006 r. w sprawie Integracyjnej Platformy Elektronicznej. Spotkanie organizowane jest przez Ministerstwo Transportu i Budownictwa.
3. Zatwierdzono protokół z przebiegu prac i podjętych rozstrzygnięć Głównego Sądu XXIX Ogólnopolskiego Konkursu Jakości Prac Scaleniovych.
4. Dokonano podziału zysków z działalności gospodarczej, pomiędzy Oddziałami i Zespołem Rzeczoznawców SGP.
5. Prezydium zatwierdziło plan imprez organizowanych przez Stowarzyszenie w roku 2006.
6. Wysłuchano informacji dotyczącej spotkań organizacji geodezyjnych, na których przygotowywano spotkanie z Ministrem Transportu i Budownictwa.
 - pierwszego, które odbyło się w dniu 21 grudnia 2005 r. z inicjatywy Geodezyjnej Izby Gospodarczej. W spotkaniu wzięli udział Koledzy: **Waldemar Kłoczek** – Prezes Krajowego Związku Pracodawców Firm Geodezyjnych i Kartograficznych, **Wojciech Matela** – Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej, **Marek Ziemak** – Wiceprezes GiG, **Sławomir Leszko** – Prezes Zachodniopomorskiej Izby Gospodarczej, **Wiesław Piątkowski** – przedstawiciel Forum Geodetów Powiatowych ZPP. Stowarzyszenie Geodetów Polskich reprezentowali Koledzy: **Kazimierz Czarnecki** i **Włodzimierz Kędziora**. Postanowiono wspólnie pisemnie wystąpić z prośbą do Ministra Transportu i Budownictwa **Jerzego Polaczka** o spotkanie. Postanowiono również, że problematyka poruszana na tym spotkaniu zostanie wcześniej uzgodniona.
 - drugiego, które, po przyjęciu przez Ministra Piotra Styczenia propozycji spotkania z przedstawicielami organizacji geodezyjnych i zaproponowanie terminu tego spotkania na dzień 23 stycznia 2006 r. odbyło się w dniu 6 stycznia 2006 r. w Warszawie. W spotkaniu wzięli udział: **Kazimierz Czarnecki** i **Włodzimierz Kędziora** – przedstawiciele SGP, **Wojciech Matela** – Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej, **Waldemar Kłoczek** - Prezes Krajowego Związku Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych, **Sławomir Leszko** – Prezes Zachodniopomorskiej Izby Gospodarczej, **Wiesław Potrapeluk** i **Tomasz Myśliński** – przedstawiciele Forum Geodetów Powiatowych oraz **Remigiusz Piotrowski** – przedstawiciel GISPOL.

Zadaniem obrad było uzgodnienie tematyki na spotkanie z Ministrem. Postanowiono, że przewodniczyć delegacji na spotkaniu z Ministrem będzie Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Przedstawi reprezentantów poszczególnych organizacji. Jeżeli będzie to możliwe przedstawione zostaną ministrowi również kierunki działań organizacji. Zostanie też zaproponowana współpraca organizacji przy opracowaniu kryteriów konkursu na stanowisko Głównego Geodety Kraju.

Włodzimierz Kędziora

4. Sprawa zastosowania przepisów VAT w odniesieniu do biegłych sądowych

Na prośbę Zarządu Klubu Geodetów Biegłych Sądowych, Prezydium Zarządu Głównego SGP na posiedzeniu w dniu 06.10.2005 r. zajęło się sprawą stosowania przepisów o VAT w odniesieniu do biegłych sądowych. Zapoznano się również ze Skargą skierowaną do Rzecznika Praw Obywatelskich przez Polską Federację Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych w omawianej sprawie. Po dyskusji Prezydium uznało, że obciążanie podatkiem VAT usług biegłych sądowych jest niezgodne z prawem, a co za tym idzie Skarga PFSRzM jest zasadna. Postanowiono wystąpić z pismem do Rzecznika Praw Obywatelskich w pełni popierając argumenty i wnioski w omawianej Skardze.

Poniżej zamieszczamy wystąpienie Stowarzyszenia Geodetów Polskich do Rzecznika Praw Obywatelskich prof. dr hab. Andrzeja Zolla oraz Skargę do Rzecznika Praw Obywatelskich skierowaną przez Polską Federację Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych.

Warszawa, dnia 10 października 2005 r.
L.dz. 011/131/2005

Szanowny Pan
prof. dr hab. Andrzej Zoll
Rzecznik Praw Obywatelskich

Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Szanowny Panie Profesorze

Po zapoznaniu się ze skargą do Rzecznika Praw Obywatelskich złożoną przez Federację Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych z dnia 23.08.2005 r. w sprawie stosowania przepisów VAT w odniesieniu do biegłych sądowych, Stowarzyszenie Geodetów Polskich w pełni popiera zawarte w wyżej wymienionej skardze stanowisko.

Z wyrazami szacunku

podpisał Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
prof. dr hab. inż. Kazimierz Czarnecki

Warszawa, 15.09. 2005 r.

Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr hab. Andrzej Zoll

Al. Solidarności 77

00-090 Warszawa

SKARGA
do Rzecznika Praw Obywatelskich

Zgodnie z art. 80. i Art. 208. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Rada Krajowa Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych składa skargę dotyczącą łamania konstytucyjnego prawa równości wynikającego z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz sprzecznego z prawem stosowania przepisów o *podatku od towarów i usług VAT* w odniesieniu do biegłych sądowych.

Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych jest organizacją zawodową skupiającą Stowarzyszenia, których członkami są rzeczoznawcy majątkowi posiadający uprawnienia państwowe do szacowania nieruchomości nadane w trybie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. Nr 261 poz. 2603 z 30 listopada 2004 r.). Znaczna liczba rzeczoznawców majątkowych pełni funkcje biegłych sądowych i właśnie w imieniu tej grupy Rada Krajowa PFSRM *postuluje o wyeliminowanie* nagannej praktyki stosowania sprzecznych z prawem interpretacji przepisów podatkowych *oraz o zobowiązanie* Ministra Sprawiedliwości do stosowania przez sądy w praktyce zlecenia biegłym sporządzania dowodów w postaci opinii, przepisów prawa, a nie dowolnych nadinterpretacji tego prawa.

Naszym zdaniem zasadność skargi wynika z naruszenia konstytucyjnej zasady równości podmiotów wobec prawa – w tym wypadku wobec prawa podatkowego oraz naruszenia zasady nie stosowania podwójnego opodatkowania.

Zgodnie z treścią Pisma Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 29 kwietnia 2005r. Nr PP3-812-130/2005/AK/864 skierowanego do Dyrektorów Izb Skarbowych i Urzędów Kontroli Skarbowej, a dotyczącego czynności wykonywanych na zlecenie sądu przez adwokatów, biegłych sądowych i tłumaczy przysięgłych – dokonana została interpretacja prawa podatkowego w zakresie dotyczącym opodatkowania usług biegłych sądowych podatkiem od towarów i usług VAT. Zgodnie z tą interpretacją cyt. „(...) czynności wykonywane na zlecenie sądu przez adwokatów, biegłych sądowych i tłumaczy przysięgłych, nie korzystają z wyłączenia z zakresu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, gdyż nie jest spełniony jeden z warunków określonych w art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy odnośnie odpowiedzialności zlecającego wykonanie czynności za ich wykonanie przez zleceniobiorcę. Tym samym czynności te podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług na zasadach ogólnych”.

Takie stanowisko uzasadnia Minister Finansów tym, że nie jest spełniony jeden z warunków określonych w art. 15 ust. 3 pkt. 3 ustawy odnośnie odpowiedzialności zlecającego wykonanie czynności za ich wykonanie przez zleceniobiorcę.

Główna kwestia dotyczy uznania przez Ministerstwo Finansów, że w stawce za godzinę pracy biegłego ustalonej na podstawie przepisu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46 poz. 254 z dnia 31 grudnia 1975 r.) zawarty jest 22 % podatek VAT. Taka interpretacja przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów

i usług, prowadzi do jawnej nierówności podatkowej różnych podmiotów, których status jest zrównany ustawowo tzn. biegłych sądowych i pracowników sfery budżetowej (a nawet poszczególnych biegłych sądowych różnych specjalności).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych „§11. Biegłemu przysługuje za wykonanie czynności wynagrodzenie w wysokości określonej odrębnymi przepisami”.

Przepisem regulującym wysokość wynagrodzenia jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym. (Dz. U. z dnia 31 grudnia 1975 r.), które definiuje, że „§ 2.1. Podstawę obliczenia wynagrodzenia biegłych sądowych za wykonaną pracę, zwanego dalej "wynagrodzeniem biegłych", stanowi kwota bazowa dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239), której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa, z zastrzeżeniem ust. 1a”. Relacja Sąd – biegły ma co do istoty charakter stosunku służbowego, gdyż Sąd poleca biegłemu wykonanie opinii, a zgodnie z art. 174 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261 poz. 2603 z późn. zm.) „rzeczoznawca majątkowy nie może odmówić pełnienia funkcji biegłego sądowego”, a więc zlecenie Sądu jest równoznaczne z poleceniem służbowym wykonania czynności zawodowych, niezależnie od woli i chęci tego rzeczoznawcy.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług „Za wykonywaną samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się czynności: 1) z tytułu których przychody zostały wymienione w art. 12 ust. 1 - 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.);”. Art. 12.1. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wymienia w sposób enumeratywny katalog przychodów: „Za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne (...), a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, (...)”.

Skoro więc wynagrodzenia ze stosunku pracy np. w sferze budżetowej nie są obciążane podatkiem VAT, a także podatek takiego nie zawierają w swojej wysokości, więc jaka przesłanka logiczna i prawna każe mniemać, że wynagrodzenie biegłego określane na podstawie tej samej ustawy, podatek taki ma w sobie zawierać?

Zdziwienie budzi pogląd reprezentowany przez Ministerstwo Finansów, że wynagrodzenie biegłego zawiera w sobie podatek VAT gdyż przepis regulujący kwestię wynagradzania biegłych pochodzi jeszcze z 1975 roku, kiedy w Polskiej rzeczywistości prawnej i podatkowej nie istniało pojęcie podatku od towarów i usług VAT. Wynika stąd logicznie, że wynagrodzenie obliczone wg przepisu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 1975 r. jest wynagrodzeniem nieobciążonym podatkiem VAT, a podatek ten jako dochód budżetu Państwa powinien być do tej kwoty doliczony.

Zgodnie z art. 13 pkt 6 Updof przychodami z działalności wykonywanej osobiście są również przychody osób, którym organ władzy lub administracji państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów, zlecił wykonanie określonych czynności, a zwłaszcza przychody biegłych w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym.

Zamiast uporządkowania całej sfery przepisów na styku biegły – Sąd – organy podatkowe - nastąpiła jawna nadinterpretacja zapisu art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy VAT. Sytuacja ta rodzi również szereg niejasności i utrudnień w wykonywaniu przez biegłych obowiązków wynikających z przepisów o VAT. Konieczność naliczania przez biegłych podatku VAT od wynagrodzeń ma dodatkowe niekorzystne i niedookreślone w przepisach konsekwencje. Rodzi się bowiem pytanie w jaki sposób biegły ma w sposób zgodny z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług wystawić fakturę.

Warto przy tym podkreślić, że zarówno sądy jak i prokuratury stosują zróżnicowaną praktykę w tej dziedzinie, czego przyczyną prawdopodobnie jest kuriozalna logicznie i sprzeczna z literą i duchem prawa interpretacja Ministerstwa Finansów i wynikające stąd próby własnych interpretacji organów wymiaru sprawiedliwości.

Nie możemy zgodzić się z twierdzeniem Ministerstwa Finansów, że biegły sądowy jest obowiązany do odprowadzania podatku VAT od swego wynagrodzenia. Należy tu zwrócić uwagę na fakt, że zgodnie z art. 41 ust. 1 są oni obowiązani do poboru zaliczek na podatek dochodowy w wysokości 19% należności pomniejszonej o koszty

uzyskania przychodów określonej w art. 22 ust. 9. Przyjęcie założenia, że wynagrodzenie biegłego zawiera w sobie podatek VAT prowadzi wprost do kuriozalnej sytuacji, kiedy to sąd jako płatnik podatku dochodowego „opodatkowuje” zawarty w wynagrodzeniu podatek VAT. Jest to chyba jedyny przypadek odnotowany w krajach Unii Europejskiej, kiedy to jeden podatek podlega opodatkowaniu innym podatkiem.

Autorzy cytowanego pisma MF nr PP3-812-130/2005/AK/864 nie wzięli zupełnie pod uwagę roli i zadań biegłego w postępowaniu procesowym. Rola i zadania biegłego w toku postępowania są określone jasnymi i wyraźnie sformułowanymi przepisami, w szczególności przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych (Dz. U. Nr 15 poz. 133 z dnia 26 stycznia 2005 r.). Popularne w kręgach prawniczych sformułowanie, że w danej sprawie Sąd jest najwyższym biegłym wynika tylko i wyłącznie z roli biegłego w postępowaniu określonej odrębnymi przepisami. Dowodzi ono, że Sąd bierze odpowiedzialność za czynności biegłego, co wyraża się między innymi oceną opinii jako dowodu, w odniesieniu do innych dowodów postępowania. Przyjęcie opinii jako wiarygodnej lub jej odrzucenie jest wyłączną właściwością Sądu, który tym samym bierze odpowiedzialności za pracę biegłego. Z żadnych przepisów natomiast nie wynika, że biegły jest odpowiedzialny za wynik postępowania organów procesowych.

Całkowicie chybione są dywagacje zawarte w piśmie Ministerstwa Finansów dotyczące zagadnienia kto jest bezpośrednim odbiorcą opinii biegłego. Pomijając w tym miejscu nieprawidłową stylistykę sformułowania w zapisie, nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, że bezpośrednim odbiorcą opinii jest uczestnik postępowania. Czyli inaczej – czytając literalnie przedstawiony w tym piśmie zapis można odnieść wrażenie, że biegły wydaje opinię dla strony postępowania – nie jest tylko powiedziane dla której. Jest to opaczne rozumienie roli biegłego w postępowaniu procesowym, który to biegły w swojej istocie jest niezawisły i niezależny.

Trafne jest określenie nazywające biegłego pomocnikiem Sądu, oczywiście w zakresie wiedzy specjalnej. Łańcuch logiczny jednoznacznie wskazuje na spełnienie podczas wydawania opinii przez biegłych wymagań stawianych przepisem art. 15 ust. 3 pkt Ustawy VAT – czyli wydawanie opinii przez biegłych sądowych nie jest i nie może być działalnością gospodarczą.

Jeżeli opinia nie jest usługą, a jest dowodem, to stworzenie przez biegłego zgodnego z przepisami dowodu w sprawie, który jest na równi uprawniony z innymi dowodami zgromadzonymi w toku postępowania, nie może być działalnością gospodarczą. Przeczyłoby to przede wszystkim istocie przepisów kpk i kpc, w zakresie sposobu gromadzenia dowodów w postępowaniu, odbiorcą opinii bowiem nie jest uczestnik postępowania lecz organ procesowy (Sąd, prokurator), który bierze odpowiedzialność za opinię biegłego, czemu daje wyraz uznając opinię biegłego za wiarygodną lub odmawiając jej wiarygodności. W każdym przypadku opinia jest jedynie dowodem w postępowaniu. W przypadku uznania jej za niewiarygodną organ prowadzący postępowanie może powołać innego biegłego.

Sąd na podstawie art. 278 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 1964 r. Nr 43 poz. 296 z późn. zm.) w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii. Prokurator zaś może zasięgnąć opinii biegłego na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. 2002 r. Nr 21, poz. 206 z późn. zm.), który stanowi: jeżeli wymaga tego ochrona praworządności w sprawach, o których mowa w art. 42, może żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz dokumentów i pisemnych wyjaśnień, przesłuchać świadków i zasięgnąć opinii biegłych, a także przeprowadzić oględziny w celu wyjaśnienia sprawy. W postanowieniu o powołaniu biegłego zlecający określa rodzaj i zakres czynności przekazanych do wykonania. Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1987 r. w sprawie biegłych sądowych i tłumaczy przysięgłych (Dz. U. 1987 r. Nr 18, poz. 112 z późn. zm.) biegły nie może odmówić wykonania należących do jego obowiązków czynności w okręgu sądu okręgowego, przy którym został ustanowiony, zleconych przez sąd lub organ prowadzący postępowanie przygotowawcze w sprawach karnych, z wyjątkiem wypadków określonych w przepisach regulujących postępowanie przed tymi organami. Kwestia wynagrodzeń biegłych sądowych została uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. 1975 r. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.)

Tak więc usługi rzeczoznawstwa wykonywane na zlecenie sądu i prokuratora, świadczone na podstawie postanowienia o powołaniu biegłego rzeczoznawcy - biegłego sądowego, mieszczą się w katalogu przychodów osiągniętych z działalności wykonywanej osobiście, zawartym w art. 13 pkt 6 Updof.

Zdaniem Federacji rzeczoznawcy majątkowi – biegli sądowi z tytułu wykonywania czynności biegłych sądowych związani są ze zlecającym wykonanie tych czynności, więzami tworzącymi stosunek prawny pomiędzy zlecającym wykonanie czynności i wykonującym zlecane czynności, co do warunków wykonywania tych czynności, wynagrodzenia i odpowiedzialności zlecającego wykonanie tych czynności.

Na taką argumentację istotny wpływ wywiera pozycja procesowa biegłego sądowego w postępowaniu sądowym lub przygotowawczym. Należy również stanowczo podkreślić odrębność procesową biegłego sądowego od adwokata czy radcy prawnego świadczącego pomoc prawną z urzędu. W przeciwieństwie do fachowych pełnomocników pomiędzy biegłym a stroną postępowania nie nawiązuje się żaden stosunek prawny podobny do stosunku obrończego lub zlecenia w przypadku zastępstwa procesowego, który mógłby uzasadnić jego bezpośrednią odpowiedzialność wobec strony w postępowaniu sądowym lub przygotowawczym za nienależyte wykonanie obowiązków biegłego. Wprost przeciwnie biegły sądowy jest obowiązany zachować neutralność i bezstronność wobec stron w postępowaniu, co wynika chociażby z art. 282 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Ponadto biegły podlega wyłączeniu stosownie do art. 281 Kodeksu postępowania cywilnego z tych samych przyczyn co sędzia. Opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi rozeznanie i zrozumienie dziedziny (rozstrzyganej kwestii) wymagającej wiadomości specjalnych. W tym znaczeniu biegły jest pomocnikiem sądu, jednakże prezentuje własne stanowisko w kwestii, którą sąd rozstrzyga. Biegli formułują swoje sądy dopiero w procesie, na podstawie zebranych faktów oraz dowodów i przekazują je sądowi. Są więc oni pomocnikami sędziego w ustaleniu lub ocenie okoliczności sprawy. Opinia biegłego może być przedmiotem krytyki stron, które mogą zwalczać je wszystkimi dostępnymi środkami dowodowymi, jak również żądać powołania innego biegłego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i powinien ją ocenić na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów (por. Prof. dr hab. Ereciński Tadeusz w: Ereciński Tadeusz (redaktor naukowy), Gudowski Jacek, Jędrzejewska Maria, „Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze”, Warszawa 2002 Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis (wydanie IV zmienione)).

Bezpośrednia odpowiedzialność biegłego sądowego - rzeczoznawcy majątkowego wobec strony nie znajduje również podstaw prawnych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst pierwotny: Dz. U. 1997 Nr 115 poz. 741 z późn. zm.). Biegły sądowy ponosi zatem jedynie odpowiedzialność wobec podmiotu zlecającego wykonanie czynności, podobnie jak pracownik. Na zewnątrz odpowiedzialność pośrednio ponosi Sąd jako *stationes fisci* Skarbu Państwa, a bezpośrednio Skarb Państwa. Odpowiedzialność ta wiąże się z tym, iż biegły nie działa w interesie strony, lecz „w zastępstwie” Sądu, w przypadku, gdy Sąd nie posiada dostatecznej wiedzy specjalistycznej. Natomiast strona składa zarzuty do opinii biegłego stosownie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego czy też innych ustaw i w istocie do tego środka prawnego ograniczają się uprawnienia strony wobec biegłego w postępowaniu sądowym lub karnym.

Odpowiedzialność Sądu i Skarbu Państwa wynika z wydania wyroku sprzecznego z prawem. Z jednej strony jest związana z tym, iż następuje kontrola instancyjna orzeczeń sądowych oraz w jej ramach opinii biegłego, na której Sąd opiera rozstrzygnięcie w sprawie. Sąd ponosi odpowiedzialność za prawidłowość rozstrzygnięcia, w tym również swoistą odpowiedzialność za błędy biegłego – poprzez uchylenie wyroku, wznowienie postępowania.

Z drugiej strony istnieje też odpowiedzialność odszkodowawcza wobec strony postępowania związana z wydaniem orzeczeń sprzecznych z prawem.

Sprzeczne z prawem i związku z tym nie do zaakceptowania jest stanowisko Podsekretarza Stanu wyrażone w piśmie skierowanym do Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 2005 r., iż Sąd nie bierze odpowiedzialności za opinię biegłego.

Za czynności biegłych Sąd odpowiada na zasadzie ryzyka związanego z wyborem wykonawcy. Odpowiedzialność tą statuuje ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. 1964 Nr 16 poz. 93) w art. 417, według którego za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa. Niezgodność działania z prawem jest stwierdzana w trybie art. 424¹ - Kodeksu postępowania cywilnego tj. w trybie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Należy zauważyć, iż biegły działający na zlecenie organów władzy publicznej oraz Sądu czy prokuratora nie ponosi ryzyka ekonomicznego w związku z czynnościami realizowanymi na rzecz Sądu. W świetle celu powyższego przepisu brak jest istotnego warunku uznania biegłego za podatnika podatku VAT od czynności realizowanych na zlecenie Sądu

czy prokuratury – samodzielności. Samodzielność nie jest bowiem rozumiana jako czynność wykonana osobiście w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, lecz jako ponoszenie ryzyka ekonomicznego prowadzenia określonej działalności. W przedmiotowym przypadku nie dotyczy stosunku pomiędzy biegłym a sądem, podobnie jak odpowiedzialność biegłego wobec sądu, lecz wobec osób trzecich, którzy są „ostatecznymi beneficjentami usług sądowych i tym samym usług rzeczoznawców”. Sytuacja jest w istocie podobna do często zawieranej w obrocie prawnym umowy zlecenia, w ramach której zleceniobiorca świadczy pracę formalnie na rzecz jednostki, lecz w efekcie na rzecz klientów tej jednostki.

Z kolei, realizacji zlecenia na rzecz Sądu nie można uznać za działalność gospodarczą i traktować stosunku prawnego pomiędzy Sądem a biegłym jak stosunku pomiędzy usługodawcą a klientem, z czym można by było wiązać kwestię samodzielności czy niezależności prowadzonej działalności gospodarczej. Sąd nie jest bowiem jednym z wielu klientów pozyskiwanych w ramach działalności gospodarczej, a ostatecznym „konsumentem” jest strona postępowania. Samodzielność prowadzenia działalności gospodarczej oznacza również odpowiedzialność za pozyskanie zlecenia/klienta. Stosunek prawny pomiędzy biegłym sądowym a Sądem czy prokuraturą nawiązuje się z mocy postanowienia co do powołania biegłego. Rzeczoznawca majątkowy nie może natomiast odmówić pełnienia funkcji biegłego sądowego stosownie do art. 174 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami, chyba że zachodzą przyczyny uprawniające świadka do odmowy zeznań (por. art. 280 Kodeksu postępowania cywilnego).

Należy również wskazać, iż przepis art. 15 ust. 3 pkt 3 Ustawy VAT nie wymaga, aby stosunek prawny wynikał z zawartej umowy, a warunki, o których mowa w tym przepisie były wyraźnie wymienione w umowie czy też w przepisach szczególnych regulujących dany stosunek prawny. Na treść stosunku prawnego łączącego strony składają się wszystkie prawa i obowiązki zawarte w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, w tym ogólne przepisy i zasady prawa. Niezależnie od koncepcji autonomii prawa podatkowego, prawo podatkowe nie może zmieniać treści stosunków cywilnoprawnych ani stosunków administracyjnych.

W związku z powyższym zaskakujące jest stanowisko Dyrektora Izby Skarbowej w Krakowie prezentowane we wskazanym na wstępie piśmie, iż działalność polegająca na sporządzeniu opinii dla Sądu rodzi samodzielną odpowiedzialność za wykonywaną funkcję. Stanowisko to nie zostało w żaden sposób uzasadnione racjonalnymi argumentami, a stwierdzenie, iż biegły sądowy ponosi samodzielną odpowiedzialność za wykonywaną funkcję nie znajduje odzwierciedlenia w pozycji procesowej i prawnej biegłego sądowego. Ponadto wydaje się, iż Dyrektor Izby Skarbowej w nieprawidłowy sposób utożsamia „samodzielność” w rozumieniu art. 15 ust. 2 i 3 Ustawy VAT z osobistym wykonywaniem czynności i odpowiedzialnością wobec Sądu.

Problem dotyczący sposobu ustalania podatku VAT znalazł częściowo wyraz w przepisie ust. 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 maja 2005 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy VAT. Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty. Kwestia więc daty powstania obowiązku podatkowego nie budzi wątpliwości. Nie jest jednak takie oczywiste, kiedy biegły ma złożyć fakturę VAT. Obecnie każdy sąd stosuje odmienne praktyki. Zgodnie z przepisami ustawy o VAT art. 19 ust. 4. „Jeżeli dostawa towaru lub wykonanie usługi powinny być potwierdzone fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi”. Zasadne jest zatem pytanie czy biegły oddając do sądu opinię obowiązany jest złożyć również fakturę, czy też powinien ją złożyć dopiero w chwili uprawomocnienia się postanowienia o wynagrodzeniu, w którym to postanowieniu sąd określi jego wysokość?

Wyżej wymieniony opis zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy jednoznacznie wskazuje, że:

- biegły nie jest równouprawnioną stroną w procesie „sprzedaży” swojej opinii w odniesieniu do sądów, gdyż częste są przypadki, że kwota wyliczona przez biegłego w rachunku dla Sądu jest przez ten Sąd zmieniana (zaniżana w wyniku arbitralnej oceny pracochłonności wykonania opinii, co samo w sobie jest naganne wobec niekompetencji w tej materii urzędników sądowych).
- częste są przypadki, że wypłata należności występuje ze znacznym opóźnieniem w odniesieniu do daty złożenia przez biegłego rachunku, po wykonaniu danych zleconych przez organ procesowy czynności.

Podsumowując, zdaniem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, zarówno przepisy prawa jak i logiczna, zgodna z istotą prawa, interpretacja tych przepisów prowadzi do wniosku, że nie ma podstaw

do opodatkowania wynagrodzenia za opinie sporządzane dla organów wymiaru sprawiedliwości przez rzeczoznawców majątkowych - biegłych sądowych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego to Sąd odpowiada za czynności biegłego sądowego, a czynności te wykonywane przez rzeczoznawców majątkowych nie mają przymiotu samodzielności. Wobec powyższego z tytułu czynności wykonywanych w charakterze biegłych sądowych rzeczoznawcy majątkowi nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT ze względu na wyłączenie zawarte w art. 15 ust. 3 pkt 3 Ustawy VAT, bez względu na to, czy wykonują również działalność gospodarczą w tym samym zakresie czy też nie.

Skarga jest zasadna z racji naruszenia konstytucyjnej zasady równości podmiotów wobec prawa – w tym wypadku wobec prawa podatkowego oraz naruszenia zasady nie stosowania podwójnego opodatkowania.

Kierując powyższą skargę postulujemy podjęcie działań w celu jednoznacznego stwierdzenia, że interpretacja przepisów podatkowych Ministerstwa Finansów dotyczące opodatkowania usług biegłych sądowych podatkiem od towarów i usług VAT jest niezgodna a prawem, w tym z konstytucją RP i powinna zostać wycofana ze stosowania przez organy administracji publicznej podległe Ministrowi Finansów i Ministrowi Sprawiedliwości.

Rada Krajowa PFSRM

W imieniu Rady Krajowej
podpisał Andrzej Hopfer
Prezydent

W odpowiedzi na pismo, Zespół Prawa Gospodarczego, Danin Publicznych i Ochrony Praw Konsumenta Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, poinformował pisemnie SGP, że sprawa naliczania podatku VAT do prac wykonywanych przez geodetów biegłych sądowych, zostanie rozpatrzona przez Rzecznika Praw Obywatelskich. Podjęta decyzja w tej sprawie zostanie podana do wiadomości publicznej w środkach masowego przekazu.

Włodzimierz Kędziora

5. Narada Zespołu Konsultacyjno-Doradczego Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii

W naradzie uczestniczyli:

1. Kazimierz Czarnecki	Przewodniczący Komisji
2. Mieczysław Gabryszewski	Wiceprzewodniczący Komisji
3. Stanisław Margul	Wiceprzewodniczący Komisji
4. Waldemar Kłoczek	
5. Stanisław Kluska	
6. Zenon Marzec	
7. Wojciech Matela	
8. Eugeniusz Tes	

Oprócz ww. w naradzie wzięli również udział: **Jerzy Albin** - Główny Geodeta Kraju, **Adolf Janowski** - Dyrektor Departamentu Nadzoru Kontroli i Legislacji, **Jerzy Skowroński**, **Włodzimierz Kędziora**-Sekretarz Generalny Stowarzyszenia Geodetów Polskich, oraz **Marian Szymański**.

Porządek obrad przewidywał:

1. Informacja o przeprowadzonych w 2005 roku postępowaniach kwalifikacyjnych.
2. Uwagi i wnioski dotyczące zmian w sposobie i trybie przeprowadzania postępowań kwalifikacyjnych.
3. Uwagi i propozycje do nowego wydania „Poradnika dla osób ubiegających się o uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii”.
4. Sprawy różne i wolne wnioski.

Realizując pierwszy punkt porządku obrad, Mieczysław Gabryszewski – Wiceprzewodniczący Komisji przedstawił następujące wyniki postępowań kwalifikacyjnych przeprowadzonych w okresie od 19 lutego do 22 października 2005 r.

1) W części wstępnej dopuszczono do egzaminu	508 osób
2) Po części sprawdzającej ukończyło postępowanie z wynikiem pozytywnym:	297 osób
w tym:	
• zakres 1	288 osób
• zakres 2	128 osób
• zakres 3	3 osoby
• zakres 4	37 osób
• zakres 5	7 osób
• zakres 6	35 osób
• zakres 7	10 osób
pozytywnie	165 osób
negatywnie	123 osoby
pozytywnie	75 osób
negatywnie	53 osoby
pozytywnie	2 osoby
negatywnie	1 osoba
pozytywnie	24 osoby
negatywnie	13 osób
pozytywnie	6 osób
negatywnie	1 osoba
pozytywnie	19 osób
negatywnie	16 osób
pozytywnie	6 osób
negatywnie	4 osoby
-
3) postępowanie egzaminacyjne z wynikiem negatywnym ukończyło	211 osób
4) Liczba nowych numerów świadectw	178 osób
5) Liczba osób rozszerzających zakresy	119 osób
6) Procentowy wskaźnik zdawalności – w odniesieniu do osób	58%
7) Od dnia 19 lutego do 22 października 2005 roku odbyło się 14 sesji postępowania kwalifikacyjnego w dziedzinie geodezji i kartografii.	

Po przedstawieniu informacji o postępowaniach kwalifikacyjnych w roku 2005, rozpoczęła się dyskusja dotycząca zmian w sposobie i trybie przeprowadzania postępowań kwalifikacyjnych (pkt. 2 porządku obrad). Uczestnicy dyskusji zwrócili uwagę na następujące sprawy:

1. W czasie egzaminu ustnego jest zbyt mało czasu na zbadanie wiedzy kandydata i wypełnienia protokołu. Proponuje się zmniejszenie maksymalnej liczby osób ubiegających się o uprawnienia zawodowe w jednym postępowaniu do 30 osób. Wiąże się to z koniecznością zwiększenia opłat za postępowanie. Należy również rozważyć podniesienia wynagrodzenia członków zespołów kwalifikacyjnych. Jest to jeden z ważniejszych czynników wpływających na koszty postępowania. Proponowana zmiana wymaga zmiany rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2003 r. w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz. U.143, poz. 1396).
2. Zespoły kwalifikacyjne powinny zwrócić szczególną uwagę, przy negatywnym wyniku egzaminu ustnego, na dokładne wyjaśnienie w protokole, jakie braki w wiedzy kandydat posiada. Zespół powinien zanotować treść pytania ustnego oraz wskazać, jakie braki pytanie ujawniło u zdającego.
3. Została przedłożona propozycja wprowadzenia obowiązku prowadzenia dziennika praktyk dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia. Propozycja zmiany Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2003 r. w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz.U.143, poz.1396), dotycząca tej propozycji, jest przedstawiona w załączniku nr 1 do niniejszej notatki.
4. Został zgłoszony wniosek rozważenia zmiany dotyczącej pytań testowych na testy wieloznaczne (przygotowane odpowiedzi mogą zawierać więcej lub żadnej prawidłowej odpowiedzi).
5. Zaproponowano przygotowanie zmiany egzaminu w części szczegółowej z formy opisowej odpowiedzi na zadane pytania, na formę testową.
6. Wskazano na konieczność weryfikacji rodzajów prac (minima) wymagane do uznania praktyki zawodowej dla poszczególnych zakresów, zwłaszcza dla zakresu 4.

Realizując punkt 3 porządku obrad, uczestnicy narady po dyskusji uznali:

1. Konieczna jest stała aktualizacja wykazu przepisów, których znajomość jest obowiązująca na egzaminie na uprawnienia zawodowe.
2. Ze względu na wyczerpanie nakładu „Poradnika” uznano za konieczne przygotowanie nowego zaktualizowanego wydania.

W sprawach różnych i wolnych wnioskach postulowano:

1. Usunięcie błędu z Zarządzenia Prezesa poprzez zmianę tekstu „nie mniej niż 5 osób” na „nie mniej niż 3 osoby”
2. Rozważenie możliwości przeprowadzanie egzaminu z zakresów 3,6 lub 7 jednocześnie z egzaminem na 1, 2, 4, 5.

Zabierając głos w dyskusji Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin ustosunkował się do szeregu podniesionych problemów, akceptując generalnie zgłoszone wnioski. Podkreślił także, że o zmianach w trybie postępowania kwalifikacyjnego, należy z odpowiednim wyprzedzeniem powiadomić środowisko geodezyjne i kartograficzne, aby nie było zaskoczenia i skarg z tego tytułu.

Podsumowując naradę Przewodniczący Komisji prof. Kazimierz Czarnecki uznał spotkanie za bardzo owocne. W celu przygotowania konkretnych rozwiązań poszczególnych problemów zaproponował powołanie zespołów roboczych, które pilnie zajmą się tą problematyką. Wnioski powołanych zespołów, po dyskusji w łonie Zespołu Konsultacyjno – Doradczego będą sukcesywnie przekazywane do akceptacji Głównemu Geodecie Kraju.

Powołano następujące składy zespołów do rozważenia i opracowania wniosków z narady:

Zespół 1

Skład zespołu

- Krzysztof Cisek
- Zenon Marzec
- Ryszard Rus

Problematyka:

Przygotowanie zaktualizowanych rodzajów prac (minima) do uznania praktyki zawodowej dla poszczególnych zakresów, zwłaszcza dla zakresu 4.

Zespół 2

Skład zespołu

- Marian Szymański
- Mieczysław Gabryszewski
- Eugeniusz Tes

Problematyka:

Aktualizacja wykazu przepisów, których znajomość jest obowiązująca na egzaminie na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii oraz opracowanie systemu egzaminu szczegółowego w formie tekstu. Przygotowanie propozycji zmian do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2003 r. w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz.U.143, poz. 1396U uwzględniając następujące zagadnienia:

- o wprowadzenia dziennika praktyk,
- o zmiana maksymalnej liczby uczestników postępowania na 30 osób,
- o umożliwienie przeprowadzenie pojedynczego postępowania z zakresu 3, 6 lub 7 w czasie postępowania z zakresów 1, 2, 4, 5.

Załącznik nr 1

Propozycje zmian w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2003 r. w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz.U.143, poz. 1369)

Rozdział 4. Sposób i warunki uznania praktyki zawodowej.

§8 otrzymuje brzmienie „Osoba zainteresowana dokumentuje praktykę zawodową w książce praktyki zawodowej.” (nowy załącznik nr 2 do rozporządzenia)

§10 otrzymuje brzmienie „Zespół kwalifikacyjny, o którym mowa a §15 ust 1, w części wstępnej postępowania, bada złożoną książkę praktyki zawodowej w sposób określony w §17 ust. 2 – 6, uwzględniając warunki określone w art. 44 ust. 1 – 3 ustawy.”

Dalsze rozstrzygnięcia, które należałoby wprowadzić.

W stosunku do osób ubiegających się o uprawnienia zgodnie z wymaganiami art. 44 ust.1 pkt. 2 należy przyjąć:

- 1) jeżeli praktykę zawodową odbywa się w niepełnym wymiarze czasu pracy – okres praktyki zawodowej podlega odpowiedniemu wydłużeniu, wynikającemu z różnicy czasu w stosunku do pełnego jego wymiaru,
- 2) za praktykę zawodową może być także uznana praktyka wykonywana w ramach umowy o dzieło lub umowy zlecenia, jeżeli okres jej wykonywania w ramach jednej umowy nie jest krótszy niż 1 miesiąc w odniesieniu do praktyki w administracji geodezyjnej i kartograficznej i 3 miesiące w odniesieniu do praktyki produkcyjnej w wykonawstwie geodezyjnym i kartograficznym. Ogólny czas praktyki (pracy) wykonywanej w ramach umowy należy podać w godzinach (zgodnie

z zawartą umową). Łączny okres takiej praktyki nie może przekroczyć połowy wymaganego wymiaru czasu praktyki zawodowej,

- 3) do praktyki zawodowej zalicza się także pracę w organach administracji geodezyjnej i kartograficznej, stanowiącą nie więcej niż połowę okresu praktyki wymaganej przy uzyskiwaniu uprawnień,
- 4) zaliczanie praktyki odbywanej w ramach umowy o dzieło lub umowy zlecenia równocześnie z pracą na etacie może mieć miejsce tylko w przypadku, gdy obie praktyki mają inny charakter (administracja i wykonawstwo) lub dotyczą innych specjalności. Jeżeli umowa o pracę dotyczy pełnego etatu, to pracę na podstawie umowy o dzieło lub zlecenie można zaliczyć maksymalnie w wymiarze 4 godzin,
- 5) nie mogą być zaliczone do praktyki zawodowej prace w zakładach pracy na stanowiskach technicznych w komórkach (działach) administracyjnych i produkcyjnych, dla których nie jest wymagane posiadanie uprawnień geodezyjnych i kartograficznych,
- 6) może być uznana za równoważną praktyka zawodowa odbyta zagranicą pod kierunkiem osoby uprawnionej do wykonywania zawodu w danym kraju,
- 7) osoba nadzorująca praktykę zawodową powinna posiadać uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii z zakresu nadzorowanej praktyki,
- 8) po zakończeniu praktyki zawodowej w wymiarze wymaganym do uzyskania uprawnień w dziedzinie geodezji i kartografii lub przy zmianie jednostki, w której była odbywana praktyka zawodowa, osoba kierująca praktyką wpisuje w książce praktyki zawodowej ogólną ocenę teoretycznej i praktycznej znajomości zawodu osoby odbywającej praktykę. Ocenę tę potwierdza kierownik jednostki, w której odbywano tę praktykę oraz wpisuje charakter i okres zatrudnienia,
- 9) praktykę zawodową odbytą do dnia 31 grudnia 2005 r. dokumentuje się według zasad określonych w poprzednio obowiązujących przepisach tj. na podstawie odpowiednich zaświadczeń lub oświadczenia (§8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2003 r. w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii Dz.u.143, poz.1396),
- 10) praktykę zawodową odbywaną po 31 grudnia 2005 r., dokumentuje się wyłącznie w zarejestrowanej „Książce praktyki zawodowej”, przy czym uznana (zaliczona) może być tylko praktyka wpisana do książki, po dacie jej zarejestrowania. Praktyki odbyte po dniu 31 grudnia 2005 r., ale przed datą zarejestrowania książki nie zalicza się do czasu wymaganej praktyki.

Włodzimierz Kędziora

6. XXIX Konkurs Jakości Prac Scaleniowych

Zakończył pracę Główny Sąd XXIX Ogólnopolskiego Konkursu Jakości Prac Scaleniowych, powołany przez Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, dla oceny prac skaleniowych zakończonych w latach 2004 – 2005. Konkurs zorganizowało Stowarzyszenie Geodetów Polskich oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Główny Sąd Konkursowy pracował w następującym składzie:

mgr inż. Jan Bielański	przewodniczący
mgr inż. Józef Pawluk	sekretarz
mgr inż. Jerzy Kozłowski	członek
mgr inż. Edward Oszmiański	członek
mgr inż. Zdzisław Talar	członek

W swoich czynnościach Główny Sąd kierował się Regulaminem Konkursu, zatwierdzonym w dniu 28.08.2005 r. przez Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Do ostatecznej oceny tego Sądu, Oddziałowe Sądy Eliminacyjne przy Zarządach Oddziałów SGP zgłosiły 8 projektów scaleń gruntów zatwierdzonych w latach 2004 – 2005, wykonanych przez cztery następujące Biura Geodezji i Terenów Rolnych:

1. Częstochowskie BGiTR w Częstochowie	projekt pod nazwą: Rzerzeczyce,
2. Krakowskie BGiTR w Krakowie	projekt pod nazwą: Wojków,
3. Wojewódzkie BGiTR w Lublinie	4 projekty pod nazwą: Klimki, Leszczanka, Ostrówek Kolonia oraz Samowicze Kukuryki – Kuzawka,
4. Podkarpackie BGiTR w Rzeszowie	2 projekty pod nazwą: Białka i Wólka Grodziska

oraz 10 założeń do projektów scaleń gruntów opracowanych w 2005 r. przez trzy następujące Biura Geodezji i Terenów Rolnych:

1. Dolnośląskie BGiTR we Wrocławiu	3 założenia dla projektów pod nazwą: Krajów, Kromolin i Nowa Wieś Złotoryjska,
2. Wojewódzkie BGiTR w Lublinie	4 założenia dla projektów pod nazwą: Klimki, Leszczanka, Ostrówek Kolonia oraz Samowicze-Kukuryki-Kuzawka,
3. Podkarpackie BGiTR w Rzeszowie	3 założenia dla projektów pod nazwą: Padew Narodowa, Krzeszowice i Hawłowice.

Wszystkie projekty skaleniowe oraz założenia do opracowywanych projektów scaleń gruntów zostały przez Główny Sąd szczegółowo zbadane przy udziale przedstawicieli wymienionych Biur Geodezji i Terenów Rolnych oraz geodetów – autorów tych projektów oraz założeń projektowych,

Główny Sąd Konkursowy kierując się:

- wynikami szczegółowego zbadania przedstawionych operatów skaleniowych,
- opiniami poszczególnych Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych Konkursu Prac Scaleniowych, działających przy Zarządach Oddziałów SGP,
- sprawozdaniem dotyczącym przebiegu wykonania poszczególnych etapów prac skaleniowych, uzupełnionymi dodatkowymi wyjaśnieniami osób prezentujących oceniane prace,

- wzajemnym porównaniem ze sobą jakości prezentowanych prac – dokonał ich oceny, stosując kryteria ustalone w regulaminie Konkursu.

W XXIX Ogólnopolskim Konkursie Jakości Prac Scaleniowych wzięły udział prace o wyjątkowych walorach technicznych i charakteryzujące się dużymi trudnościami wykonania.

W wyniku tych czynności Główny Sąd Konkursowy po dokonanej ocenie nadesłanych projektów scaleń postanowił przyznać:

1. Pierwszą nagrodę w wysokości 12 000 zł zespołowi geodetów:

z Częstochowskiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Częstochowie, w osobach:

- p. Eugeniusz Chęć
- p. Krzysztof Szymonik
- p. Andrzej Cała
- p. Adam Banasiak

za wzorową jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Rzerzęczyce, gm. Kłomnice, o powierzchni 1098 ha.

2. Dwie drugie nagrody po 7 000 zł, zespołom w osobach:

a) z Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Lublinie, w osobach:

- p. Andrzej Barański
- p. Janusz Słotwiński
- p. Andrzej Kwiatek
- p. Zbigniew Rudzki
- p. Robert Kołb-Sielecki

za bardzo dobrą jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Samowicze-Kukuryki-Kuzawka, gm. Terespol o powierzchni 1109 ha.

b) z Podkarpackiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych, w Rzeszowie, w osobach:

- p. Stanisław Drapała
- p. Józef Ozimek
- p. Mariusz Moskwa
- p. Leszek Lesiczka
- p. Ludwik Prokopowicz

za bardzo dobrą jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Wólka Grodziska, gm. Grodzisko Dolne, o powierzchni 648 ha.

3. Dwie trzecie nagrody po 5 000 zł, zespołom geodetów:

a) z Krakowskiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Krakowie, w osobach:

- p. Andrzej Turek
- p. Stefan Tokarczyk
- p. Andrzej Buda
- p. Krzysztof Karaś
- p. Janusz Turchan
- p. Jarosław Janus

za wyróżniającą się dobrą jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Wojków, gm. Padew Narodowa, o powierzchni 676 ha.

b) z Podkarpackiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Rzeszowie, w osobach:

- p. Zbigniew Kowalczyk
- p. Henryk Stybel

- p. Wiesław Krypel
- p. Krzysztof Wnęk
- p. Piotr Miśta
- p. Maciej Salamak

za wyróżniającą dobrą jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Białka, gm. Błazowa, o powierzchni 561 ha.

Główny Sąd Konkursowy, poza zgłoszonymi projektami scaleń gruntów, dokonał także oceny opracowanych przez trzy Wojewódzkie Biura Geodezji i Terenów Rolnych, dziesięciu założeń do projektów scaleń gruntów.

Główny Sąd Konkursowy postanowił przyznać:

1. Pierwszą nagrodę w wysokości 4 000 zł zespołowi geodetów:

z Dolnośląskiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu, w osobach:

- p. Ewa Małek
- p. Mikołaj Smyk

za opracowany projekt założeń do projektu scalenia gruntów obrębu Krajów, gm. Krotoszyce, o powierzchni 540 ha.

2. Drugą nagrodę w wysokości 3 000 zł zespołowi geodetów:

z Lubelskiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Lublinie, w osobach:

- p. Kazimierz Król
- p. Marek Banach
- p. Robert Kulawiak
- p. Bogusław Dobek
- p. Bartosz Zygmunt

za opracowany projekt założeń do projektu scalenia gruntów obrębu Ostrówek Kolonia, gm. Ostrówek, o powierzchni 312 ha.

3. Trzecią nagrodę w wysokości 2 000 zł zespołowi geodetów:

z Podkarpackiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Rzeszowie, w osobach:

- p. Stanisław Drapała
- p. Leszek Lesiczka
- p. Mariusz Moskwa
- p. Stanisław Bartman
- p. Jan Stępniewski

za opracowany projekt założeń do projektu scalenia gruntów obiektu Padew Narodowa, gm. Padew Narodowa, o powierzchni 1863 ha.

Główny Sąd Konkursowy dokonał oceny nadesłanych projektów scaleń gruntów oraz założeń do projektów scaleń gruntów na 5 posiedzeniach w dniach od 29.11 do 7.12.2005 roku. Nagrody finansowe ufundowało Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Tadeusz Kuźnicki

7. Nagrody Ministra Transportu i Budownictwa 2005 r.

W bieżącym roku odbył się Jubileuszowy 50 Konkurs Ministra odpowiedzialnego za dział administracji rządowej, budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie architektury, budownictwa, planowania przestrzennego, urbanistyki oraz geodezji i kartografii.

Nagrodzone w tym roku opracowania geodezyjne są rozwiązaniami nowatorskimi, podobnie jak w latach poprzednich łączą badania naukowe z problemami praktycznymi, wykorzystując zagraniczne i krajowe osiągnięcia naukowe.

Do Konkursu zgłoszono 51 wniosków z terenu całego kraju, w tym: 32 z dziedziny architektury i budownictwa, 14 z dziedziny planowania przestrzennego i urbanistyki, 5 z dziedziny geodezji i kartografii. Przyznano 15 nagród, w tym: 10 z architektury i budownictwa, 3 z planowania przestrzennego i urbanistyki oraz 2 z geodezji i kartografii.

Zgłoszone wnioski oceniało:

Prezydium Komisji Nagród

Ministra Transportu i Budownictwa
W następującym składzie:

PRZEWODNICZĄCY:

prof. dr hab. inż. Adam Zbigniew Pawłowski

SEKRETARZ:

prof. dr hab. inż. arch. Elżbieta Wysocka

CZŁONKOWIE:

prof. dr hab. inż. Marcin Barlik

dr inż. arch. Szczepan Baum, prof. PG

* prof. dr hab. inż. arch. Aleksander Böhm

prof. dr hab. inż. Andrzej M. Brandt

prof. dr hab. inż. arch. Jan M. Chmielewski

* dr hab. inż. arch. Marian Fikus, prof. PP

prof. dr hab. inż. auch. Sławomir Gzell

Przewodniczący Sekcji Planowania Przestrzennego i Urbanistyki

pro. dr hab. inż. Wojciech Janusz

Przewodniczący Sekcji Geodezji i Kartografii

prof. dr hab. Leszek Kałkowski

prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz

dr inż. arch. Andrzej Kiciński, prof. PW

* dr inż. arch. Romuald Loegler

prof. dr hab. inż. Andrzej Makowski

mgr inż. arch. Maciej Miłobędzki

mgr inż. arch. Tadeusz Mrówczyński

Przewodniczący Sekcji Architektury i Budownictwa

* dr inż. arch. Stanisław Niewiadomski, prof. PW

prof. dr hab. inż. arch. Maria Stawicka-Wałkowska

doc. dr inż. Stanisław Wierzbicki

prof. dr hab. inż. arch. Stefan Wrona

dr hab. inż. arch. Zygmunt Ziobrowski, prof. IRM

*osoby nieuczestniczące w pracach Prezydium w 2005 roku.

NAGRODA II STOPNIA

„OPRACOWANIE DIPOLOWEGO MODELU ZMIAN WIEKOWYCH MAGNETYCZNEGO POLA ZIEMI”

Za wysokie walory twórcze, a w szczególności: trafne dostosowanie jednoczesnej aproksymacji trzech składowych pola magnetycznego Ziemi szeregiem funkcji kolistych do analizy wiekowych zmian głównego pola magnetycznego.

Takie podejście pozwoliło autorom na wydzielenie głównych składników anomalii w rozkładzie w stosunku do wpływu dipola głównego. Autorzy wykorzystali addytywność pola magnetycznego. Wyznaczyli składowe kolejnych, coraz słabszych dipoli w okresach 5-letnich, w ostatnich stu latach. Zasługą autorów jest uzyskanie stabilnej procedury inwersyjnej. Opracowanie to umożliwia prognozowanie zmian wiekowych natężenie pola magnetycznego Ziemi. Ma to walory naukowe. Jest to istotny krok do sformułowania związków funkcyjnych pomiędzy procesami geodynamicznymi, decydującymi o zmianach kształtu Ziemi, a ziemskim polem magnetycznym.

Dla zespołu w składzie:

- Andrzej Sas-Uhrynowski
- Elżbieta Welker
- Irina Demina
- Julia Farafanowa

Instytut Geodezji i Kartografii, Warszawa

Instytut Magnetyzmu Ziemskiego i Propagacji Fal Radiowych Rosyjskiej Akademii Nauk Oddział w St. Petersburgu.

NAGRODA III STOPNIA

„OPRACOWANIE I WDROŻENIE EDUKACYJNEGO OPROGRAMOWANIA CYFROWEJ FOTOGRAMETRII LOTNICZEJ DDPS”

Za walory twórcze, a szczególnie: możliwość wprowadzenia poprawek do skanowanych zdjęć lotniczych. Oprogramowanie umożliwia wprowadzenie danych kalibracji kamery fotograficznej i współrzędnych fotopunktów, przeprowadzenie orientacji wewnętrznych zdjęć lotniczych, wygenerowanie obrazów epipolarnych, przeprowadzenie orientacji zewnętrznej i wzajemnej modelu, generowanie numerycznego modelu terenu metodą korelacji obrazów, generowanie ortoobrazów cyfrowych, wizualizację i generowanie widoków 3D.

Dla zespołu w składzie:

- Romuald Kaczyński
- Jean-Paul Donnay
- Benoit Schumacher
- Zygmunt Paszotta
- Ireneusz Ewiak
- Michał Kędzierski

Instytut Geodezji i Kartografii – Warszawa

Unite de Geomatique Laboratoire SURFACES Universite de Liege – Liege

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Wydział Geodezji i Gospodarki Przestrzennej, Katedra Fotogrametrii i Teledetekcji – Olsztyn

Wojskowa Akademia Techniczna, Wydział Inżynierii, Chemii i Fizyki Technicznej, Instytut Inżynierii i Geodezji – Warszawa.

Minister Jerzy Polaczek wręcza nagrodę członkom zespołu, który otrzymał Nagrodę II Stopnia z dziedziny geodezji i kartografii

Zespół, który otrzymał Nagrodę III stopnia z dziedziny geodezji i kartografii

Rozdanie nagród, od lewej: Wiceminister Transportu i Budownictwa Piotr Styczeń, Minister Transportu i Budownictwa Jerzy Polaczek, Przewodniczący Komisji Nagród Adam Zbigniew Pawłowski

*Goście honorowi uroczystości rozdania nagród.
Pierwszy od lewej Kol. Kazimierz Czarnecki
Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich*

Tadeusz Kuźnicki
Informację opracowano na podstawie publikacji
Ministerstwa Transportu i Budownictwa

8. Nagrody Ministra Transportu i Budownictwa 2006 r.

Podobnie jak w latach poprzednich, w roku 2006 przyznawane będą nagrody Ministra Transportu i Budownictwa za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie architektury, budownictwa, planowania przestrzennego, urbanistyki oraz geodezji i kartografii.

Wnioski można składać osobiście w Departamencie Rynku Budowlanego w Ministerstwie Transportu i Budownictwa ul. Wspólna 2, pok. 1070 tel. 661-81-89 lub przesłać pocztą na adres: Ministerstwo Transportu i Budownictwa, Departament Rynku Budowlanego ul. Wspólna 2, 00-926 Warszawa w terminie do 28 kwietnia 2006 roku.

Poniżej zamieszczamy Regulamin:

REGULAMIN

Zgłaszania wniosków w sprawie przyznania nagród Ministra Transportu i Budownictwa za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie architektury, budownictwa, planowania przestrzennego, urbanistyki oraz geodezji i kartografii.

§ 1

1. Do nagród mogą być zgłaszane osiągnięcia oryginalne, odkrywcze, charakteryzujące się wysokimi walorami jakościowymi i ekonomicznymi oraz przyczyniające się w istotny sposób do zaspokojenia materialnych i kulturowych potrzeb społecznych w dziedzinach:
 - 1) architektury i budownictwa
 - a) projekty zrealizowanych obiektów budowlanych budynków, budowli i ich zespołów – nowo wznoszonych i modernizowanych,

- b) projekty zastosowane w praktyce budowlanej:
 - rozwiązań techniczno - materiałowych i technologicznych,
 - rozwiązań technicznych i technologicznych z zakresu zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia i oczyszczania ścieków, oczyszczania miast i utylizacji odpadów, ciepłownictwa oraz komunikacji
 - systemów organizacyjnych, ekonomicznych, technicznych i innych,
- 2) planowania przestrzennego i urbanistyki
 - a) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
 - b) studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin,
 - c) plany zagospodarowania przestrzennego województw - uchwalone i opublikowane,
 - d) analiza i studia z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu i zagadnień jego rozwoju,
 - e) analiza i studia o charakterze transgranicznym z zakresu zagospodarowania przestrzennego obszarów wzdłuż granicy Polski - przyjęte przez zamawiającego,
- 3) geodezji i kartografii – technologie i techniki geodezyjne i kartograficzne zastosowane w praktyce,
- 4) prac naukowo – badawczych, metodologicznych, analitycznych, programowych – z dziedzin wymienionych w pkt. 1 – 3.
- 2. Nagrody przyznaje Minister Transportu i Budownictwa na wniosek Komisji Nagród.
- 3. Nagrody – I, II, III stopnia – przyznawane w formie dyplomu i nagrody pieniężnej, przeznaczone są zarówno dla obywateli polskich jak i innych państw.

§ 2

1. Wnioski mogą zgłaszać twórcy osiągnięć, jednostki organizacyjne i instytucje oraz osoby fizyczne i prawne związane z powstaniem bądź wykorzystywaniem zgłoszonego do nagrody osiągnięcia.
2. Warunkiem zakwalifikowania pracy do nagrody jest jej wdrożenie (wykorzystanie w praktyce). Termin jaki upłynął od wykonania, uchwalenia lub wdrożenia nie może przekraczać 3 lat.
3. Praca zgłoszona do nagrody w latach poprzednich, w odniesieniu do której decyzja o nagrodzeniu została odroczone, może być zgłoszona ponownie w obowiązującym trybie i terminie.
4. Praca nie zakwalifikowana do nagrody w latach poprzednich nie może być ponownie zgłoszona.

§ 3

1. Wniosek powinien zawierać następujące dane oraz informacje:
 - 1) dane identyfikujące zgłaszającego wniosek,
 - 2) zgodę autora pracy na zgłoszenie wniosku (jeśli zgłoszenia dokonuje osoba trzecia),
 - 3) nazwę (tytuł) osiągnięcia,
 - 4) charakterystykę opisową ze wskazaniem na czym polega twórczy charakter osiągnięcia; w przypadku, gdy jest to możliwe i zgodne z naturą osiągnięcia, pożądane jest podanie informacji o efektach wymiernych jego wdrożenia (zastosowania w praktyce),
 - 5) rysunki, schematy, fotografie oraz inne materiały graficzne umożliwiające ocenę osiągnięcia,
 - 6) termin wykonania pracy lub wdrożenia, przy czym dla projektów zrealizowanych obiektów jako termin wdrożenia przyjmuje się datę oddania obiektu do użytkowania,

- 7) opinię użytkownika, odnośnie użytkowania lub eksploatacji przedmiotu pracy /dot. § 1 pkt. 1 i 3/, a w przypadku prac wymienionych:
 - a) w § 1 pkt. 2 – opinię specjalistyczną lub opinię Gminnej, Powiatowej, Wojewódzkiej lub Głównej Komisji Urbanistyczno – Architektonicznej,
 - b) w § 1 pkt. 4 – opinię zlecniodawcy i co najmniej dwie recenzje,
 - 8) dane personalne twórcy, a w przypadku prac zespołowych dane każdego członka zespołu,
 - a) imię i nazwisko, zawód, tytuł lub stopień naukowy,
 - b) nazwę (w pełnym brzmieniu) i adres firmy, w której opracowano zgłoszony projekt,
 - 9) propozycje procentowego udziału poszczególnych członków zespołu w ewentualnej nagrodzie (indywidualny udział nie może być mniejszy niż 7%) – w przypadku nagrody zespołowej,
 - 10) potwierdzenie danych wymienionych w pkt. 9 przez kierującego zespołem autorskim i wszystkich członków zespołu, a także kierownika jednostki organizacyjnej (lub kierownika jednostki wiodącej w przypadku kilku jednostek współdziałających) zakładu, w którym zrealizowano pracę.
 - 11) spis załączników.
2. O zamiarze zgłoszenia wniosku o przyznanie nagrody należy poinformować kierownika jednostki, w której zrealizowano osiągnięcie.
 3. Wnioski wraz z dokumentacją należy składać w 1 egzemplarzu.
 4. W razie potrzeby Komisja Nagród może zwrócić się do Wnioskodawcy o dodatkowe informacje i materiały.

§ 4

1. Wnioskodawca zostaną powiadomieni na piśmie o decyzji podjętej przez Ministra Transportu i Budownictwa. Opracowania, po rozpatrzeniu przez Komisję Nagród, zostaną zwrócone Wnioskodawcom

Tadeusz Kuźnicki

9. XXXIV Rajd Goniometru

Tegoroczny Rajd Goniometru odbył się w Karpaczu w dniach 16-19.09.2005 roku. Głównym organizatorem było Koło Zakładowe SGP działające przy Przedsiębiorstwie Geodezyjno – Kartograficznym OPGK we Wrocławiu.

Kierownikiem Rajdu była Koleżanka **Natalia Ziomek**, która pełni obecnie funkcję prezesa powyższego Koła, zastępcą był Kolega **Mieczysław Jaskólski**, w skład Komitetu Organizacyjnego rajdu weszli: Koleżanka **Anna Wolejko**, Kol. **Tomasz Knap**, Kol. **Przemysław Szatkowski** i Kol. **Wojciech Musiański**.

W rajdzie wzięło udział przeszło 200 osób. Od kilku lat nasze rajdy zaszczycają swoją obecnością geodeci z odległych od Wrocławia miejscowości: gościliśmy Koleżanki i Kolegów z Wyszkowa, przyjechała liczna grupa z Łodzi, z grupą z Bełchatowa przyjechali organizatorzy pierwszego Rajdu Goniometru **Teresa i Czesław Pakułowicze** z rodziną.

*Organizatorzy pierwszego Rajdu
po 34 latach Teresa i Czesław Pakułowic*

Swoją obecnością zaszczycił nasz rajd i był gościem honorowym Wiceprezes Zarządu Głównego SGP Kolega **Andrzej Pachuta**. Wszyscy uczestnicy zostali zakwaterowani w trzech pensjonatach: „Morion”, „Złoty Potok” i „Skarbnik”. W sobotę 17 września 2005 roku po śniadaniu „rajdownicze” wyruszyli na zaplanowane wcześniej trasy turystyczne. Mimo trudnych warunków pogodowych, bo padał deszcz i śnieg, odważni dotarli nawet na Śnieżkę. Ci, którzy nie wybrali się w góry mogli podziwiać uroki pięknego Karpacza, spacerując po miasteczku.

Atrakcją w tych dniach w Karpaczu było zakończenie 62 Wyścigu Kolarskiego TOUR DE POLOGNE. Po powrocie z górskich szlaków, na „rajdownców” czekał smaczny obiad, a wieczorem przygotowane ognisko z pysznym jedzonkiem z grilla oraz sala biesiadna z zespołem muzycznym. Zabawa trwała prawie do świtu.

*Zawodnicy w trakcie
wykonywania zadania*

*Koledzy Narcyz Malinowski i Mieczysław Jaskólski
prezentują mapę Historyczną Wrocławia, którą
ufundował Geodeta Miejski m. Wrocławia
Kol. Bogdan Marczyński*

W dniu 18 września w niedzielę, po ulewnej sobocie, pogoda była przepiękna, około godziny 10.00 przystąpiono do rywalizacji w Geoolimpiadzie, którą prowadził Kol. **Mieczysław Jaskulski**. Do konkursów zgłosiło się pięć drużyn. Po rozegraniu wszystkich konkurencji kolejność drużyn była następująca:

I miejsce drużyna w składzie:

Andrzej Bienas, Olgierd Kempa, Przemysław Nieboj.

II miejsce drużyna w składzie:

Dariusz Behra, Krzysztof Siekierzycki, Włodzimierz Stanisławski.

III miejsce drużyna w składzie;

Marek Cyran, Tomasz Krzeszowski, Rafał Płaczkowski.

Poziom wiedzy uczestników Geoolimpiady okazał się bardzo wysoki, bez większych przeszkód odpowiadali na zadawane pytania z zakresu geodezji praktycznej i teoretycznej oraz na pytania z zakresu turystyki.

Równocześnie, gdy dorośli startowali w konkursach Geoolimpiady, w gmachu „Złotego Potoku” dzieci „rajdowiczów” miały swoje konkursy, Koleżanka **Małgosia Opierowiec** prowadziła z nimi gry i zabawy. Na zakończenie wszystkie dzieciaki bez wyjątku dostały prezenty i słodycze.

Dzieci „Radowiczów” przed rozpoczęciem gier i zabaw, prowadząca od lewej Małgosia Opierowiec

Podsumowując tegoroczny XXXIV Rajd Goniometru z przyjemnością stwierdzamy, że była to jeszcze jedna bardzo udana impreza, a optymizmem napawa fakt, że coraz więcej ludzi młodych uczestniczy w Rajdzie Goniometru. Przyjeżdżają całe rodziny nawet z maleńkimi dziećmi, najmłodsze miało kilka miesięcy.

Cieszę się, że mam okazję na łamach waszego pisma podziękować wszystkim za udział w XXXIV Rajdzie Goniometru. Serdeczne podziękowania przekazujemy dla sponsorów naszej imprezy za ich wkład w tegoroczne spotkanie w Karpaczu.

SPONSORZY XXIV RAJDU GONIOMETR KARPACZ 2005

- **Dolnośląskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu**
- **GEOAGRA SP. Z.O.O we Wrocławiu**
- **Geodeta Miejski Miasta Wrocławia**
- **Powiatowy Zakład Katastralny**
- **Przedsiębiorstwo Geodezyjno – Kartograficzne OPGK SP. Z. O.O. we Wrocławiu**
- **Starosta Powiatu Jeleniogórskiego Pan Jan Politaj**
- **SOFT LINE we Wrocławiu. Pan Jerzy Biegalski**
- **Stowarzyszenie Geodetów Polskich**
- **TPI SP. Z. O.O. Tomasz Malinowski**
- **Urząd Marszałkowski, Geodeta Województwa Dolnośląskiego**
- **Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego przy Urzędzie Województwa Dolnośląskiego**
- **Wydawnictwo Kartograficzne EKO-GRAF we Wrocławiu**

Do zobaczenia w przyszłym roku na turystycznych szlakach Jubileuszowego XXXV RAJDU „GONIOMETRU”

*Z koleżeńskim pozdrowieniem
Organizator Rajdu
Natalia Ziomek*

10. Sześćdziesięciolecie Oddziału SGP w Łodzi

W dniu 19 września 2005 roku, Oddział Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Łodzi obchodził Jubileusz 60-lecia swojej działalności. Zorganizowano uroczyste zebranie członków SGP w którym wzięli udział zaproszeni goście: Sekretarz Generalny SGP – **Włodzimierz Kędziora**, Prezes Łódzkiej Rady FSNT NOT – **Jarosław Palenik**, przedstawiciel Wojewody Łódzkiego, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego – **Mirosław Szelerski**, przedstawiciel Prezydenta m. Łodzi, Geodeta Miejski – **Wojciech Dyakowski**, Prezes Oddziału SGP w Piotrkowie Trybunalskim – **Roman Sagan** oraz przedstawiciele Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Leśników i Ogrodników. Gośćmi zebrania była również młodzież z Technikum Geodezyjnego na czele z Panią Dyrektorem.

Po otwarciu zebrania i powitania uczestników, głos zabierali goście wygłaszając przemówienia okolicznościowe. Po czym, najbardziej aktywnym Koleżankom i Kolegom, wręczono Odznaki Honorowe Stowarzyszenia Geodetów polskich,

Złote Odznaki Honorowe otrzymali:

- Bernard Debich
- Eugeniusz Owczarek
- Maria Ściborek
- Bogusława Fabiańska
- Zofia Podkowiak
- Tadeusz Zawadzki

Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali:

- Janina Jakubowska
- Bogusław Kondek
- Janina Wasiak
- Jan Kosecki
- Kazimierz Sakosik

Następnie uczestnicy zebrania wysłuchali dwu prelekcji. Pierwszą wygłosił Kol. Zdzisław Szambelan, który w bardzo interesujący sposób przedstawił historię rozwoju miejskiej służby geodezyjnej w Łodzi w latach 1918 – 1939, po czym Kol. Stanisław Kluska wygłosił referat, poniżej zamieszczony, w którym zaprezentował zarys historii powstania i rozwoju Łódzkiego Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Zarys historii Oddziału SGP w Łodzi

Jest rok 1945. W styczniu została wyzwolona Łódź, a w maju nastąpiło zakończenie II Wojny Światowej na kontynencie europejskim. Już w dniach 29 - 30 lipca odbywa się w Łodzi I Walne

Zgromadzenie Mierniczych, które powołuje do życia Oddział Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. W dniu 23 sierpnia konstituuje się zarząd z **Konstantym Ekiertem**, jako jego przewodniczącym. Siedzibą Związku jest mieszkanie prywatne Kol. Konstantego Ekierta mieszczące się przy ul. Piotrkowskiej 160. Oddział liczy w chwili założenia 86 członków. Możemy śmiało założyć, że byli to wszyscy mierniczowie znajdujący się aktualnie na terenie naszego województwa, jako że po wojnie pęd do organizowania się był ogromny.

Kim byli ci ludzie? Byli to przede wszystkim absolwenci przedwojennych szkół mierniczych, kilkunastu absolwentów Politechniki Warszawskiej i tzw. praktycy, czyli osoby posiadające najczęściej ukończone siedmioklasowe gimnazja prywatne, którzy zdobyli praktykę u mierniczych przysięgłych bądź w administracji. Wyjątkiem byli tu **Wacław Bobrowski** absolwent Konstantynowskiego Instytutu w Moskwie i **Jerzy Kotyński** z Piotrkowa Tryb., który był absolwentem jedynej szkoły mierniczej prowadzonej przez jego ojca w Warszawie w latach okupacji.

A skąd tu przyszli? Obok tubylców byli tu mierniczowie z terenów wileńskiego, lwowskiego, wołyńskiego i innych. W latach 1945 – 1950 następuje duża fluktuacja kadr geodezyjnych na naszym terenie. Jedni koledzy wracają z obozów jenieckich i więzień, a inni migrują do Warszawy lub na Ziemię Zachodnie. W roku 1950 Oddział liczy 105 członków, a to dzięki temu, że łódzkie Państwowe Liceum Miernicze opuścił pierwszy rocznik absolwentów, który prawie w całości wstąpił do ZMRP. Tak na naszym Terenie wyglądała kadra geodezyjna bezpośrednio po wojnie.

Przypomnijmy nazwiska tych nielicznych mierniczych z cenzusem akademickim, którzy wówczas (około roku 1950) pracowali na naszym terenie i poza nielicznymi, którzy wybrali stolicę, pozostali mu wierni do końca. Byli to: **Roman Arabski**, **Eugeniusz Berezowski**, **Wacław Bobrowski**, **Franciszek Bodych**, **Roman Cichosz**, **Walenty Daniłowski**, **Julian Dąbrowski**, **Aleksander Gliński**, **Napoleon Gugnacki**, **Kazimierz Imieliński**, **Kazimierz Kozłowski**, **Eugeniusz Madej**, **Dariusz Rybczyński**, **Jan Wereszczyński** i **Jerzy Zabłocki**.

Wróćmy do działalności łódzkiej organizacji i do ludzi, którzy nią kierowali. Tak to już jest, że na efekty pracy organizacji składa się praca wielu ludzi, wielu działaczy, ale ton i kierunki działalności określa z reguły jej przewodniczący. Przypomnijmy zatem kolegów, którym nasza społeczność powierzyła kierowanie stowarzyszeniem.

Aż do 1968 roku były to kadencje jednoroczne i przewodniczący oraz zarząd wybierani byli przez walne zgromadzenie członków. Pierwszym przewodniczącym, jak już mówiłem, był Konstanty Ekiert, a jako następny Rudolf Latawiec. Był on więźniem Oświęcimia i na I Zjeździe ZMRP wybrany został wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego. Wkrótce z Konstantym Ekiertem wyjechali do Warszawy. Następnymi przewodniczącymi byli: **Mieczysław Śledziński**, **Mieczysław Górski** (wybierany jeszcze dwukrotnie), **Jan Essen**, **Jan Wereszczyński**, **Stanisław Wądołowski**, **Stefan Galiński**, **Fabian Grzybowski** (dwie kadencje), **Eugeniusz Klejment** (trzy kadencje) i wreszcie od 1960 roku przewodnictwo przejął **Fabian Grzybowski**, który w sumie wybierany był na tę funkcję czternaście razy i przewodniczył przez 19 lat. W roku 1977, ze względu na stan zdrowia, zrezygnował z kandydowania i Zgromadzenie Delegatów Oddziału Łódzkiego powierzyło tę funkcję na dwie kadencje **Stanisławowi Klusce**. Teraz kadencje trwały już trzy lata. W roku 1983 i ponownie w roku 1989 wybrano kol. **Tomasza Telegę**, w roku 1986 kol. **Piotra Fabiańskiego**, a w latach 1992 – 1998 przewodniczył kol. **Tobiasz Dobrski**. Od 1998 roku do dziś przewodniczy kol. **Piotr Fabiański**.

Konieczne należy wspomnieć również o dwóch jeszcze bardzo ważnych w zarządzie funkcjach: sekretarzu i skarbniku. **Roman Czekalski** sekretarzował przez dziewięć kadencji, a **Jerzy Górski** wybierany był na tę funkcję aż 16 razy i pełnił ją nieprzerwanie przez 28 lat, zaś **Kazimierz Szymczak** wybierany był na funkcję skarbnika osiem razy i sprawował ją przez trzynaście lat.

Jakie zadania stanęły przed ZMRP? Przede wszystkim trzeba było gwałtownie uzupełnić braki kadrowe. Z jednej strony wojna i okupacja zdziesiątkowały inteligencję polską, w tym i fachowców z zakresu

miernictwa. Z drugiej strony ci co przetrwali odczuwali ogromną lukę powstałą w ich wiedzy technicznej, nie mówiąc już o brakach w wyposażeniu sprzętowym. Staraniem Zarządu Oddziału już w roku 1945 powołano Państwowe Gimnazjum Miernicze w Łodzi, a następnie w roku 1948 Państwowe Liceum Miernicze. Pomagano resortowi rolnictwa w zorganizowaniu dwuletniego Państwowego Kursu Mierniczego. W 1952 roku ZO zorganizował Ośrodek Konsultacyjny dla osób przygotowujących do egzaminów eksternistycznych w Technikum Geodezyjnym. Było jeszcze wiele innych form tego szkolenia. Było to przygotowanie kadr na szczeblu średnim. Jak mówiłem wcześniej szczególnie brak było kadry z wyższym wykształceniem. W roku 1951 staraniem stowarzyszenia (było to już SGP) i jego wybitnej pomocy powołano Sekcję Geodezji Stosowanej w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej przy Politechnice Łódzkiej, w której w ciągu sześciu lat istnienia sekcji, dyplomy inżyniera uzyskało 48 osób. Był to poważny dopływ kadr z wyższym wykształceniem, jeśli zważywszy, że do 1956 roku do Łodzi nie dotarł żaden absolwent z istniejących w Polsce wyższych uczelni geodezyjnych. Na absolwentów tych form nauczania trzeba było jednak czekać.

Istniała pilna potrzeba uzupełnienia wiedzy ludzi, którzy wtedy w miernictwie pracowali. Temu służyła świetnie zorganizowana działalność odczytowa – szkoleniowa zorganizowana na szczeblu Zarządu Głównego, jak i na szczeblu Oddziału. Ludzie pragnęli wiedzy. Sale odczytowe były zawsze pełne. Odpowiednia komisja ZG przysyłała materiały szkoleniowe do Oddziału i zadaniem Oddziału było organizowanie szkoleń i odczytów w terenie. Ta działalność przyciągała ludzi do stowarzyszenia.

Oczywiście z biegiem czasu zmieniały się formy tej działalności. Zmieniały się środki jakimi dysponowano. Zaczęła napływać nowa, młoda, wykształcona kadra geodetów. Nie wystarczyły już odczyty, Zarząd Główny w uznaniu osiągnięć Oddziału Łódzkiego na polu szkolenia i doskonalenia zawodowego powierzył mu organizowanie konferencji naukowo-technicznych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. I tak Oddział zorganizował pięć konferencji naukowo-technicznych z nadania ZG w latach 1954, 1957, 1962, 1966, 1971, a z inicjatywy Oddziału w 1977 i cykliczną w latach 1993, 1995 i 1997. Również z okazji Dni Techniki Łodzi zorganizowano trzy sesje naukowe w latach 1978, 1980 i 1983.

W latach 90-tych organizowane były kursy przygotowujące do egzaminów na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii.

Stale istniejącym elementem działalności stowarzyszenia były: współpraca, pomoc i opieka nad Technikum Geodezyjnym w Łodzi. Przybierały różne formy w różnych okresach czasu. Zapewnienie nauczycieli zawodu, tzw. dochodzących, zabezpieczanie pomocy naukowych, prowadzenie praktyk zawodowych czy w końcu udział w organizowaniu, na szczeblu szkolnym i krajowym Konkursów Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, co ma miejsce do dziś.

A jak rozwijał się Oddział organizacyjnie? Jeśli idzie o liczbę członków, to ona stale rosła, mimo iż nowy statut nie pozwalał przyjmować do stowarzyszenia osób pracujących w geodezji, a nieposiadających dyplomu geodety. Wzrost liczby członków wymuszał zmiany organizacyjne. I tak, gdy w 1945 roku było 86 członków, to już w 1960 było 346 zorganizowanych w ośmiu kołach zakładowych i terenowych. Apogeum przypada na rok 1979, kiedy to Oddział nasz liczył 1103 członków zorganizowanych w 33 kołach. Potem odnotowujemy już tylko spadek. Pierwsza przyczyna, to powstanie samodzielnego oddziału w Piotrkowie Tryb. w roku 1980. Oczywiście to nie jedyna przyczyna. Jeszcze w roku 1985 mamy 912 członków i 20 kół, już w 1993 roku tylko 441 członków w 17 kołach, a dziś mamy 300 członków i 8 kół.

Początkowo odbywały się corocznie sprawozdawczo-wyborcze Walne Zgromadzenia Członków Oddziału, w miarę wzrostu liczby członków trzeba było przejść na Zgromadzenie Delegatów Kół, aby po latach znów powrócić do Walnego Zgromadzenia Członków Oddziału. Narastały problemy wymagające zajęcia się nimi, zaczęły więc powstawać oddziałowe komisje problemowe i różne zespoły robocze.

Stałą formą pracy były zebrania plenarne ZO odbywane raz w miesiącu, w stałym terminie, w pierwszy poniedziałek miesiąca. Stały termin gwarantował nam prawie 100 % frekwencje na zebraniach, również zebrania prezydium odbywały się raz w miesiącu i tu już frekwencja była kompletna, czego zazdrościli nam koledzy z innych stowarzyszeń.

Swoistym wydarzeniem były Krajowe Zjazdy Delegatów SGP. Delegatów wybierały oddziały wg ustalonego przez ZG, klucza. Zadaniem zjazdów była ich funkcja określona w Statucie, ale była bardzo ważna i ta druga, towarzyska funkcja zjazdu. O ile w wyborach do władz Oddziału nie było zbytniego tłoku, to na delegatów był zawsze nadmiar chętnych. Oddział Łódzki dotychczas zorganizował dwa zjazdy na swoim terenie. Były to: VI Zjazd Delegatów ZMRP w dniach 16 i 17 marca 1951 r. i XXIV Zjazd Delegatów SGP w dniach 14 i 15 kwietnia 1972 roku.

Nową w skali kraju była inicjatywa Oddziału Łódzkiego nawiązania współpracy polegającej na wymianie doświadczeń między oddziałami SGP. Inną inicjatywą było nawiązanie współpracy z takimi organizacjami, jak SARP, TUP i PTE.

Niezwykle ważną rolę stowarzyszenia, prawie od samego powstania, była rola integracyjna środowiska. Przypomnę, że od pierwszego Zjazdu Delegatów ZMRP, związek prowadził walkę z władzami o ustawowe uregulowanie zawodu geodety i o jednolitą administrację geodezyjną kraju. Tymczasem administracja geodezyjna podzielona była między trzy resorty: Ministerstwo Rolnictwa, które administrowało w powiatach, Ministerstwo Gospodarki Komunalnej-rządziło w miastach wydzielonych na prawach powiatu i województwa oraz CUGiK (potem GUGiK) podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który sprawował nadzór nad geodezją przez swoje delegatury. Każdy z tych resortów posiadał również swoje wykonawstwo. Kierownicy służb resortowych byli z sobą skłóceni, walczący o to, kto jest ważniejszy. Ta atmosfera przenosiła się na szczebel wojewódzki.

ZO postawił sobie za główny cel swojej działalności stworzenie w związku takiej atmosfery, aby każdy członek czuł, że należy do jednej rodziny geodezyjnej, bez względu na to gdzie pracuje. Propagatorem takiego działania był od początku Fabian Grzybowski. Dzięki jego osobowości i autorytetowi takie działanie przyniosło pozytywne efekty. Koledzy wyjeżdżający na zjazd, to była grupa łódzkich geodetów, bez podziałów resortowych. Tego zazdrościli nam koledzy z innych regionów.

Inną formą działalności integracyjnej były różnego rodzaju zawody sportowe, organizowane przez różne oddziały, przez nasz również. Oprócz udziału w zawodach sportowych, organizowane były wycieczki turystyczno-krajoznawcze krajowe, a od 1993 roku także wycieczki zagraniczne organizowane corocznie, do chwili obecnej.

Jeszcze inną formą integracji środowiska były spotkania z ciekawymi ludźmi naszego zawodu, na które Zarząd zapraszał także młodzież ze starszych klas Technikum. Chodziło o to, aby dowiadywali się, jak ten nasz zawód funkcjonował dawniej – bezpośrednio od ludzi, którzy znali to z autopsji. Byli to tacy ludzie, jak **Ludwik Frąckiewicz** i **Bronisław Zaniewski** urodzeni jeszcze w latach osiemdziesiątych XIX wieku, czy **Stanisław Trzaskowski** urodzony na samym początku wieku XX,

Funkcjonował również Fundusz Pośmiertny przemianowany potem na Fundusz Pomocy Koleżeńskiej, Regulamin określał bardzo rygorystycznie na jakie cele jego środki mogą być wydawane. Życie nie zawsze chce się podporządkować regulaminowi i nieraz trzeba było omijać jego przepisy.

Oddział czynnie uczestniczył we współpracy w ramach Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Wyrażało się to m.in. we wspólnie prowadzonych akcjach, a także w czynnym udziale we władzach federacji, co zapewniło stowarzyszeniu znaczący głos w rozstrzyganiu ważnych dla Federacji spraw. I tak w pierwszym dziesięcioleciu czynny udział we władzach NOT brał udział Roman Czekalski pełniący funkcję sekretarza nieetatowego ZW NOT. Potem Stanisław Kluska przez 10 lat reprezentował Oddział w prezydium ZW NOT, a także przez jedną kadencję w Radzie Głównej NOT, co było dużym wyróżnieniem dla naszego Oddziału. Potem zmieniła się organizacja NOT i w Radzie Wojewódzkiej zasiadali kolejni przewodniczący ZO, a jako delegaci SGP uczestniczył w jej pracy kol. **Tobiasz Dobrski**, a ostatnio kol. **Jan Chałubiński**.

A nasz udział we władzach centralnych SGP? Zapoczątkował ją Rudolf Latawiec, który na I Zjeździe ZMRP został wybrany wiceprezesem związku, ale zaraz przeniósł się do Warszawy. Potem funkcję prezesa ZMRP pełnił Igor Szantyr, ale on już pełniąc tę funkcję przeniósł się z Warszawy do Łodzi. Poza tymi osobami nikt spoza Warszawy, przez długie lata, nie był wybierany do Prezydium ZG SGP. Przełom nastąpił

dopiero w 1983 roku, kiedy to na wniosek Zarządu Oddziału, Zarząd Główny powierzył funkcję wiceprzewodniczącego ZG Stanisławowi Klusce. Przyjęto ten wybór z pewnym niedowierzaniem. Co z tego wyniknie? Okazało się, że nie było tak źle, bo po sześciu latach kolejne Zjazdy Delegatów na 9 lat powierzyły mu przewodniczenie stowarzyszeniu. Ten wybór był wyrazem uznania dla łódzkiego środowiska geodezyjnego. Również Tomasz Telega pełnił funkcję wiceprzewodniczącego ZG.

Tak w wielkim skrócie wygląda historia Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Włodzimierz Kędziora

11. Wycieczka pieszo-turystyczna do Słowackiego Raju

W dniach 20-25.09.2005 r. Oddział Warszawski Stowarzyszenia Geodetów Polskich zorganizował wycieczkę pieszo-turystyczną do Słowackiego Raju i w niższe partie Słowackich Tatr Wysokich. Uczestniczyło 50 osób.

Uczestnicy wycieczki zostali zakwaterowani w pensjonacie „Karpatia” w Tatrzańskiej Leśnej na Słowacji. Przy pięknej słonecznej aurze odbyły się wszystkie zaplanowane wędrówki następującymi trasami turystycznymi.

1. Bardzo urozmaicona i ambitna całodzienna trasa w Słowackich Tatrach Wysokich. Start ze Starego Smokowca, zabytkową kolejką na szczyt Hrebieniok (1280 m n.p.m.) skąd dalej trasą → Staroleśniańska polana → Zamkowskiego chaty → Teryho chaty (2015 m n.p.m.) → powrót do Zemkowskiego chaty → zejście żółtym szlakiem wzdłuż potoku Zimna Woda Do Tatrzańskiej Leśnej.
2. Zwiedzenie Dobszyńskiej Lodowej Jaskini. Później, w północnej części Słowackiego Raju, od campingu w Podlesoku, stosunkowo męczącą trasą, eksponowanymi odcinkami kanionu Przełom Hornadu tuż nad lustrem wody, z przejściami mostkami, kładkami, łańcuchami. Następnie wspinaczka przez kilka wodospadów Klasztornej Rokliny na Klasztorisko, skąd powrotne zejście leśnym szlakiem na Podlesok.
3. Fascynujące przejście cieśniąwą Sucha Bela w obrębie Słowackiego Raju (Podlesok → Sucha Bela → Podlesok). Trasa średnio trudna, wymagająca szczególnej ostrożności, z fragmentami wspinaczki żelaznymi drabinkami, łańcuchami i kładkami.
4. Dojazd do Szczyrbskiego Plesa (Jeziora) w niższych partiach Słowackich Tatr Wysokich – najwyżej położonego uzdrowiska tatrzańskiego (1355 m n.p.m.). Trasa wycieczki wiodła wzdłuż jeziora do skoczni narciarskiej na zboczu Przedniego Soliska. Przy skoczni, wjazd wyciągiem krzesełkowym do schroniska – Chata pod Soliskom (1840 m n.p.m.), do którego wejście i zejście dość stromym szlakiem na szczyt Przedniego Soliska 2093 m n.p.m.). Ze szczytu wspaniały widok na dwuwierzchołkową Wysoką i trójkątny Szczyrbski Szczyt.

12. Dzień Geodety 2005 - Bydgoszcz

Przez szereg ostatnich lat Stowarzyszenie Geodetów Polskich w Bydgoszczy nie świętowało **Dnia Geodety**. Składały się na to rozmaite przyczyny. Organizowano sporadycznie imprezy, które miały

charakter lokalny, a ich zasięg ograniczał się do poszczególnych Kół, albo przedsiębiorstw. Prezydium zaproponowało przełamanie w roku 2005 tego niedobrego zwyczaju i przypomniało o istnieniu naszego geodezyjnego święta, a jaki będzie ono miało przebieg to zależy od nas geodetów. Zaproponowano, aby z okazji dnia geodety zorganizować wycieczkę techniczną na zaporę na Wiśle we Włocławku. Staraniem geodetów z Koła we Włocławku, zwłaszcza *Kolegi Wojciecha Stippy*, powzięty zamiar doszedł do skutku. I w dniu 23 września 2005 roku miała miejsce **wycieczka techniczna na zaporę na Wiśle we Włocławku**. Uczestniczyło w niej trzydzieści osób, z różnych miejsc województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Obiekt nazywany skrótowno zaporą jest budowlą, która pełni, od prawie czterdziestu lat, wiele funkcji. Stanowi przegrodę piętrzącą wody Wisły, w wyniku tego powstało jezioro zaporowe, do którego istnienia przywykli mieszkańcy okolicznych terenów, jak też fora i fauna, których rozmaici przedstawiciele znaleźli tu nowe i interesujące warunki do życia i do rozwoju. Przegroda, jaką jest zaporę na Wiśle, nie tylko piętrzy wodę, ale jest zbudowana tak, że daje możliwość kontrolowanego jej przepływu. Obok funkcji hydroenergetycznych zaporę umożliwia przepływ statków, a także wędrówkę ryb w górę rzeki, w czym pomaga system przepławek.

Na hydroelektrownię składa się sześć bloków energetycznych, które pracują od początku istnienia zaporę. Turbiny i generatory pochodzenia radzieckiego funkcjonują dobrze, a wprowadza się do nich jedynie nowe systemy sterowania. Cały obiekt składa się z trzech segmentów, ściśle z sobą powiązanych. Ich wzajemne usytuowanie jest pod stałą obserwacją i kontrolę. Wcześniej wykonywane okresowe pomiary geodezyjne, zostały zastąpione systemami automatycznymi, pozwalającymi na ciągłą obserwację wzajemnego położenia segmentów budowli w przestrzeni trójwymiarowej.

Pobyt na zaporze we Włocławku, to możliwość zaspokojenia ciekawości technicznej, ale także powód do zadumy nad losem człowieczym. Bowiem tu jest też miejsce, w którym umęczony i zadręczony człowiek – *ks. Jerzy Popiełuszko* – został wrzucony do nurtów Wisły. To smutne wydarzenie jest upamiętnione krzyżem-pomnikiem i tablicami z wypowiedziami *Ojca Świętego Jana Pawła II*.

W godzinach popołudniowych uczestnicy wycieczki spotkali się przy obiadowym stole, gdzie była okazja do okolicznościowych wypowiedzi na temat sytuacji, w jakiej dzisiaj pracują geodeci. Także wspomniano czasy, kiedy wielu geodetów było czynnie zaangażowanych w budowę zaporę i hydroelektrowni na Wiśle we Włocławku. Wyrażono życzenie, aby doszło wreszcie do podjęcia budowy stopnia wodnego w Nieszawie.

*Organizatorzy wycieczki –
Wojciech Stippa i Grażyna Przybyszewska*

*Uczestnicy wycieczki, na pierwszym planie
Anna Narewska i Grażyna Przybyszewska*

*Na tle Jeziora Wrocławskiego, od lewej:
Jarosław Kaszewski,
Małgorzata Szymańska,
Henryk Siuda*

*Uczestnicy wycieczki przy modelu turbiny,
na pierwszym planie – Hieronim Czarnowski.
W tle budynek zapory*

Stanisław Marcin Wiliński

13. Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu. „O dziełach Schinkla”.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu

Stowarzyszenie Architektów Polskich SARP – Oddział w Poznaniu

Przy współpracy Centrum Kultury i Sztuki w Kaliszu

Zorganizowało w dniach 23-24 września 2005 r. w Pałacu Księżąt Radziwiłłów w Antoninie konferencję popularno – naukową na temat **Karola Fryderyka Schinkla** – architekta niemieckiego doby Romantyzmu (twórca projektu pałacu w Antoninie) i jego wkładu w dziedzictwo kulturowe Wielkopolski.

Istotnym elementem antonińskiej sesji była integracja trzech pozornie autonomicznych branż: geodetów, architektów i kultury, wokół dziedzictwa kulturowego Antonina. To trzecia taka sesja, po popularyzacji dworku Marii Dąbrowskiej w Russowie (2002) i Pałacu Lipskich w Górznie (2003). Pomysłodawcą wszystkich projektów konferencji był inż. Jan Cegła – geodeta, prezes Kaliskiego Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich, człowiek udowadniający, że geodezja może być „zhumanizowana”, a nie jest tylko zawodem technicznym. Wrześniowa sesja w Antoninie zgromadziła ponad pięćdziesięciu geodetów i architektów z kraju. Wykładowcami byli: dr inż. arch. Grażyna Kodym-Kozaczko, dr inż. arch. Gabriela Klauze – obie z Politechniki Poznańskiej, dr inż. Jerzy Wypych z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu (Zakład w Kaliszu) i Danuta Bugaj-Talar.

Omówiono dzieła K.F. Schinkla na dzisiejszych ziemiach polskich ze szczególnym podkreśleniem Wielkopolski i Antonina – oraz idee architektoniczne i konserwatorskie. Dużo miejsca poświęcono ordynacji Radziwiłłów w Przygodzicach i współczesnej funkcji pałacu w Antoninie dla popularyzacji muzyki polskiej.

Konferencji towarzyszył Recital Chopinowski Marka Szlezera, pianisty z Krakowa, kandydata na XV Międzynarodowy Konkurs Chopinowski. Sesja stała się bardzo ważnym elementem popularyzacji Pałacu Księżąt Radziwiłłów w Antoninie w środowiskach naukowych architektów i geodetów oraz promocji atrakcyjności turystycznej regionu.

Barbara Fibingier
Informacja została zaczerpnięta z biuletynu
„PANORAMA wielkopolskiej kultury”
Nr 17 październik 2005.

14. Uroczyste spotkanie Geodetów Pomorza i Kujaw

Już po raz piąty, w dniu 16 grudnia 2005 roku, geodeci Pomorza i Kujaw spotkali się, aby pobyć z sobą i złożyć sobie życzenia. Na to szczególne oplatkowe spotkanie z regionu kujawsko-pomorskiego zjechało się z osiemdziesięciu geodetów, którzy chcieli być razem i przeżyć w podniosłym nastroju koleżeństwa i bliskości serdecznej z wszystkimi, którzy doznali tego wieczoru potrzebę wspólnego przebywania chwil bieżących i tych chwil, które już minęły, a chciałoby się je zachować w naszej pamięci. Podniosłość spotkania i jego szczególnie nastrój dzielili z nami nasi znamienici Goście z Głównym Geodetą Kraju *Jerzym Albinem*, Sekretarzem Generalnym Stowarzyszenia Geodetów Polskich *Włodzimierzem Kędziórą*, Wojewódzkim

Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego *Karolem Bogaczykiem* i Przewodniczącym Bydgoskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT *Andrzejem Myśliwcem*.

*Przemawia Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin,
od lewej:
Bronisław Węglarz,
Bolesław Krystowczyk,
Halina Krystowczyk*

Uczestników spotkania i zaproszonych gości powitał *Kolega Bolesław Krystowczyk*, który wyraził wielkie zadowolenie z liczby obecnych, reprezentujących geodetów z wielu miejsc województwa kujawsko-pomorskiego. Poinformował zebranych, że w porządku wieczoru przewidziano: wręczenie honorowych odznak i podziękowań, wystąpienia honorowych gości, przełamanie się opłatkiem i składanie sobie życzeń oraz uroczystą kolację i wieczorne rozmowy geodetów. Ten suchy program został ożywiony, ubarwiony i urozmaicony kolędami, pastorałkami i okolicznościowymi tekstami, które zaśpiewała i przedstawiła *Koleżanka Halina Krystowczyk*.

Wręczenie honorowych odznaczeń i wyróżnień.

Wieloletnia społeczna praca na rzecz środowiska geodezyjnego, a też wiele dokonań w pracy zawodowej, stanowiły uzasadnienie nadania przez Ministra Infrastruktury, Honorowej Odznaki „*Za zasługi dla geodezji i kartografii*” *Kolegom: Tadeuszowi Aleksandrowiczowi, Andrzejowi Bednarkowi, Tadeuszowi Padowskiemu i Edwardowi Wiatrowskiemu*.

Dekoracji odznaczonych dokonał Główny Geodeta Kraju *Jerzy Albin*, któremu podziękował *Kolega Bolesław Krystowczyk*.

*Jan Lipiński, Prezes OPGK w Bydgoszczy
po odebraniu podziękowań,
obok Stanisław Marcin Wiliński*

Uczestnicy spotkania (od lewej) Iwona Rakowska, Ireneusz Gojlik, Piotr Cieślakiewicz, Tadeusz Aleksandrowicz, Marian Kołodziejczyk

Wystąpienia zaproszonych gości.

Jerzy Albin Główny Geodeta Kraju podziękował za zaproszenie do udziału w spotkaniu i wyraził swoją radość z przebywania w ten podniosły i uroczysty wieczór z tak liczną grupą geodetów. Dziękuje Stowarzyszeniu Geodetów Polskich w Bydgoszczy za bezinteresowny trud organizowania takich spotkań, które integrują geodetów, zazwyczaj pracujących w rozproszeniu. Taki wieczór, to okazja do zacieśniania i wzmacniania wzajemnych więzi, ułatwiających życie i pracę zawodową.

Prezes Jerzy Albin dekoruje Tadeusza Podowskiego Honorową Odznaką "Za zasługi dla geodezji i kartografii", w głębi Andrzej Bednarek

Wielkie zadania, za którymi stoją znaczne pieniądze, to *wielozadaniowy kataster nieruchomości, geoportal oraz system udostępniania danych katastralnych i danych geodezyjnych drogą internetową*. Inne wielkie zadania to budowa *sieci permanentnych stacji referencyjnych* na obszarze całego kraju. Stacje referencyjne pozwalają na prowadzenie bezpośrednich pomiarów z dokładnością dwóch centymetrów i większą, i w tak zwanym czasie rzeczywistym. Jednolity w całym kraju system stacji referencyjnych umożliwi przygotowanie i zaprezentowanie szerszej oferty usług dla innych branż i służb publicznych.

Podjęte już przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii działania doprowadzą do pojawienia się w najbliższych latach na polskim rynku geodezyjnym prac i usług o wartości około 500 mln złotych. *Prezes Jerzy Albin* poinformował, że półtora roku temu zwrócił się do Konferencji Episkopatu Polski o objęcie polskich geodetów opieką duszpasterską. Odpowiedź na przedłożoną prośbę była pozytywna i Episkopat powołał, latem tego roku, do pracy duszpasterskiej wśród geodetów, jako kapelana, *księdza Jana Majewskiego*.

Andrzej Myśliwiec w bardzo serdecznych i ciepłych słowach podziękował za możliwość uczestniczenia w spotkaniu. Od lat uczestniczy w grudniowych spotkaniach geodetów i zawsze jest zachwycony umiejętnością gromadzenia tak znacznej liczby geodetów i to niezależnie od ich przynależności do Stowarzyszenia. Gratuluje Zarządowi umiejętności łączenia i gromadzenia całej społeczności zawodowej

geodetów w chwilach podniosłych i ważnych. Na ręce Głównego Geodety Kraju, w imieniu własnym i Bydgoskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT składa gorące i serdeczne gratulacje z okazji Jubileuszu sześćdziesięciolecia Państwowej Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w Polsce. Wszystkim odznaczonym i wyróżnionym z tej okazji serdecznie gratuluje. Jednocześnie przypomina, że Bydgoska Rada będzie obchodzić swój godny Jubileusz osiemdziesięciopięciolecia swojego istnienia (to prawda, że w różnych formach organizacyjnych). Z największą życzliwością zaprasza geodetów na uroczystości jubileuszowe, które będą mieć miejsce w lutym 2006 roku.

Włodzimierz Kędziora dziękując za możliwość uczestniczenia w spotkaniu, przekazał wszystkim zebrany gorące i serdeczne życzenia od Prezesa Kazimierza Czarneckiego. Jest wielce rad z możliwości bycia z nami, gratuluje geodetom Pomorza i Kujaw woli wspólnego spędzenia tak szczególnych i podniosłych chwil jak dzisiejszy wieczór.

Przelamanie się opłatkiem i składanie sobie życzeń.

Te szczególne chwile, pełne nieklamanych wzruszeń i wzajemnej życzliwości zostały dodatkowo wyróżnione pięknym wprowadzeniem w nastrój przez Halinę Krystowczyk, która intonując proste kołеды *Wśród nocnej ciszy i Lulajże Jezuniu*, przywołała do zadumy wszystkie oschłe i twarde serca, otwierając je na życzliwe przyjmowanie bliskości towarzyszków geodezyjnego zawodu. Potem potoczyły się życzenia pełne wzajemnej serdeczności i szczerzej życzliwości, symbolizowanej w okrucinach białego opłatka. Składanie życzeń, uściski i pocałunki trwały i trwały, bo wszyscy chcieli przekazać je sobie wzajemnie.

Wydaje się, że wszystkie życzenia można sprowadzić do powszechnie znanego zawołania „*Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli*”. W tym duchu było też przesłanie harcerskie o Betlejemskim Świecie Pokoju skierowane do nas przez Halinę Krystowczyk w takich słowach: „*Boże Narodzenie jest czasem zatrzymania się. Jest to czas specjalny, czas dla rodziny i przyjaciół. Czas na refleksję, rozmyślanie, wzruszenia. Czas dla nas samych i moment, aby pomyśleć o innych ludziach, zwłaszcza o tych trochę zapomnianych. Czas na służbę, która wiąże się z niesieniem ciepła, pokoju przyjaźni – niesieniem Betlejemskiego Światła Pokoju. Bo w tym płomieniu jest braterstwo, zaufanie, radość, refleksja i zaduma. Niech to światło pozostanie w naszych rękach i w nas samych*”.

Potem zabrzmiały dźwięki gitary i popłynęła melodia pastorałki ŚWIATŁO.

*Betlejemskie światło nam zapłonie, budząc ciepło ludzkich serc.
Tam gdzie anioł podniósł dłonie, rodzi nam się mały Bóg.
Nieś więc płomień, podaj rękę, niech kolęda koi żal.
Każdy, kto się chlebem dzieli, może ogniem ogrzać świat.
Betlejemskie światło płonie, splećmy dłoni wielki krąg,
I pomóżmy razem bratu, tworząc łańcuch dobrych rąk.
Nieś więc płomień, podaj rękę, Betlejemskie światło płonie.
Dziecko w rączki bierze glob i otacza go ramieniem,
By oddalić wszystko zło, nieś więc płomień, podaj rękę,*

Przyjętym na naszych spotkaniach opłatkowym zwyczajem, zebrani wspominali tych, których nie ma już pośród nas. Bronisław Węglarz przywołał ich słowami: „*W minionym roku odeszli od nas na wieczną wachłę Przyjaciele, Koledzy, dobrze Znajomi: **Rajmund Bilecki, Czesław Burdziak, Jerzy Gawrys, Waldemar Godlewski, Tadeusz Grajek, Jerzy Halaj, Adam Janicki, Ryszard Jastrzębski, Urszula Magger, Zenon Mayer, Roman Sytek, Józef Woda.** Zachowajmy Ich w dobrej pamięci i uczcijmy chwilą zadumy i ciszy,*

Uroczysta kolacja.

O wzniesienie pierwszego toastu został poproszony Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin, który podziękował za możliwość wspólnego z nami spędzenia tego szczególnego wieczoru i życzył obecnym

na spotkaniu, a także wszystkim geodetom pracującym w regionie kujawsko-pomorskim ciepłych, pogodnych Świąt oraz pomyślności osobistej i zawodowej w Nowym Roku.

Kolega *Bolesław Krystowczyk* zaprosił do wygłoszenia toastów dotychczasowych przewodniczących Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich: *Hieronima Czarnowskiego*, który przewodził naszej Organizacji „od czasów niepamiętnych” do 1989 roku, *Stanisława i Marcina Wilińskiego*, który prowadził Oddział przez dwie kadencje. To nie pomyłka prowadzącego: *Stanisław i Marcin*, bo Stanisław był – nie tylko w czasie tych dwóch kadencji, ale pozostaje nadal – inicjatorem bardzo wielu inicjatyw w naszym Oddziale, a Marcin zaraz to notował i wprowadzał w czyn, nadawał zamiarom praktyczny kształt i podtrzymywał ich realne wykonywanie, dla wspólnego dobra.

Potem przewodził nam *Bronisław Węglarz*, a obecnie Prezesem jest *Henryk Siuda*.

Hieronim Czarnowski podkreślił, że ważne jest to co się aktualnie dzieje w Stowarzyszeniu i życzy uczestnikom spotkania zdrowia, szczęścia w życiu oraz pomyślności w pracy jak też wiele dobra w Nowym Roku.

Stanisław Marcin Wiliński dziękując za wyróżnienie i możliwość zabrania głosu wobec tak szacownego grona, powiedział:

„Korzystając z Państwa przyzwolenia na wzniesienie toastu, pozwolę sobie na przywołanie starożytnego GAUDETE! Czyli RADUJCIE SIĘ! Temu ma służyć dzisiejszy wieczór, w którym spotykamy się, aby uwypuklić i zaakcentować zdarzenia dobre w naszym życiu – zarówno w życiu zawodowym i doznaniach osobistych, Niech ten wieczór - na przekór wszelkim utrudnieniom – będzie pełen radosnych uniesień, opartych na naszych dobrych dokonaniach i wzajemnej życzliwości. Życzę abyśmy wszyscy potrafili zadbać o solidarność zawodową. Życzę osobistej satysfakcji z pracy i rodzinnego szczęścia wszystkim geodetom i ich najbliższym. Dziękuję za tak liczną obecność, za dokonania, które mają miejsce w poszczególnych jednostkach i firmach. Za to, że dzięki takim imprezom pozostajemy razem i uzasadniamy potrzebę istnienia Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Obecność Głównego Geodety Kraju Pana Jerzego Albina jest okazją do złożenia mu szczególnie serdecznych podziękowań za uznanie podjętej przez nas idei przyspieszonej budowy permanentnych stacji referencyjnych GPS na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, jako działania ważnego i celowego. Znalazło to swój pozytywny wyraz w podjętej już decyzji. Życzenia i podziękowania składam także w imieniu nieobecnego tu Prezesa Henryka Siudy, który przebywa w szpitalu, ale po zabiegu wraca do sił”.

Bronisław Węglarz w swoim toaście zwrócił się do młodych, bo to oni będą decydować o przyszłości zawodu geodezyjnego jak i naszej Organizacji: *wstępujcie w szeregi Stowarzyszenia i wspierajcie starych działaczy w ich pracy na rzecz dobra wszystkich geodetów.*

*Iwona Rakowska.
Bernard Rinc,
Leopold Witul*

Wieczór upływał wśród gwaru radosnych rozmów, wielu rozmów z bliskimi sobie, a spotykanymi rzadko, niekiedy tylko przy takiej jak dzisiejsza okazja. Wspomnień było wiele i rozmaitych, ale zanotujmy to wywołane przez *Bolesława Cieszyńskiego*, który mówił o przeżyciach i doznaniach z lat studenckich, a związanych z *Wylegarnią*. Poparł je wzruszająco wygłoszonym wierszem *REDUTA KESSLERA*, który jest poświęcony studentom Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

A wieczór pełen radosnego gwaru serdecznych rozmów, trwał długo.

*Irena Smolarz
Stefan Smolarz
Eugeniusz Radzik*

Stanisław Marcin Wiliński

15. Odznaczenie kolegi Łucjana Pawlika

Z okazji 60 – lecia Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał wybitnym geodetom, z terenu całego kraju, wysokie odznaczenia państwowe.

Z Wielkopolski, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, na wniosek p. Lidii Danielskiej – Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego Urzędu Wojewódzkiego, otrzymał Kolega Łucjan Pawlik, długoletni geodeta, zasłużony działacz Stowarzyszenia Geodetów Polskich, rodowity Obornianin i miłośnik Ziemi Obornickiej.

*Wicewojewoda Wielkopolski
p. Jerzy Błuszczak odznacza
Kol. Łucjana Pawlika
Krzyżem Kawalerskim OOP
W głębi p. Antoni Żuromski,
Starosta Powiatu Obornickiego*

Kol. Łucjan Pawlik, swoją przygodę z geodezją rozpoczął w roku 1942 mając 14 lat, kiedy to został skierowany przez niemieckie władze okupacyjne do pracy w Katasteramcie m. Oborniki. Najpierw wykonywał prace pomocnicze przy pomiarach geodezyjnych a potem kreślarskie. Po wyzwoleniu Obornik spod okupacji niemieckiej (25 stycznia 1945 roku), wraz z Wiktorem Nowickim, ratowali i porządkowali dokumenty katastralne, których Niemcy nie zdążyli wywieźć. Następnie został oddelegowany do pracy przy parcelacji majątków w ramach reformy rolnej. W tym czasie otrzymał świadectwo ukończenia siedmioklasowej szkoły powszechnej. Został skierowany na trzy miesięczny kurs, po którego ukończeniu i zdaniu egzaminu, został pełnoprawnym katastralnikiem. Od 1 grudnia 1945 r., przez 30 lat, pracował w Obornikach w instytucji, zajmującej się katastrem, której nazwa wielokrotnie się zmieniała. W latach 1947/48 był delegowany do prac geodezyjnych związanych z akcją osiedleńczą na Ziemiach Odzyskanych. Pomimo nawału obowiązków służbowych oraz prywatnych, uzupełniał swoje wykształcenie. W roku 1964 ukończył liceum ogólnokształcące a w roku 1969 uzyskał świadectwo ukończenia technikum geodezyjnego. W roku 1975 rozpoczął pracę w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Poznaniu. Zorganizował zakład terenowy OPGK w Obornikach. Kierował tym zakładem do chwili przejścia na emeryturę w roku 1991. Po zaprzestaniu pracy w OPGK, natychmiast został zatrudniony, na pół etatu, w Delegaturze Urzędu Rejonowego na stanowisku Kierownika Oddziału Geodezji i Gospodarki Gruntami, gdzie pracował do roku 1996.

*Gratulacje składa Kol. Ryszard Matuszkowiak,
Prezes firmy GEOMAT w Poznaniu*

Jest wybitnym działaczem Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Do organizacji naszej wstąpił w roku 1950, kiedy nosiła ona nazwę Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Przez 18 lat pełnił funkcję przewodniczącego koła terenowego w Obornikach, przez wiele kadencji był członkiem zarządu oddziału, pracował w różnych komisjach oddziałowych. Zorganizował koła terenowe w Szamotułach i Chodzieży. Za swoją bardzo aktywną działalność w SGP otrzymał m.in.: Złotą Odznakę Honorową SGP i tytuł Zasłużonego Seniora SGP.

Wielką pasją Kol. Łucjana Pawlika jest historia Ziemi Obornickiej. Posiada duży zbiór materiałów i dokumentów z tym związanych. Po całkowitym zakończeniu pracy zawodowej rozpoczął pisanie książek o tematyce poświęconej Ziemi Obornickiej. Dotychczas ukazały się 3 książki: „Zasięg terytorialny i struktura administracyjna powiatu obornickiego w latach 1793 – 2002”, „Kataster gruntowy i budynkowy oraz ewidencja gruntów i budynków na terenie powiatu obornickiego w latach 1865 – 2003”, „Historia Kościoła Św., Krzyża i Kościoła Miłosierdzia Bożego w Obornikach” oraz „Adam Mickiewicz i brat Franciszek Mickiewicz na terenie Powiatu Obornickiego”. W przygotowaniu jest jeszcze jedna publikacja na temat: „Historia klasztoru oo. Franciszkanów w królewskim mieście Oborniki”. Książki cieszą się dużym zainteresowaniem.

*Gratulacje składa Kol. Andrzej Konoplicki,
Sekretarz ZOW SGP w Poznaniu,
z prawej strony Kol. Lidia Danielska,
WJNGiK UW w Poznaniu*

Jest to w olbrzymim skrócie historia wieloletniej pracy naszego Kolegi Łucjana Pawlika, wielce utalentowanego geodety, technika i humanisty, społecznika, działacza Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Uroczyste wręczenie odznaczeń państwowych i odznak honorowych nastąpiło w dniu 26 września 2005 r. w siedzibie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w Warszawie.

Kol. Łucjan Pawlik ze względu na stan zdrowia nie mógł uczestniczyć w uroczystościach 60-lecia GUGiK w Warszawie.

Wręczenie Jemu tego zaszczytnego odznaczenia nastąpiło w dniu 29.11.2005 r. na Sesji Rady Powiatu Obornickiego. W sesji tej uczestniczyli: przedstawiciele samorządów gminnych, przedstawiciele środowiska geodezyjnego, zaproszeni goście, koleżanki i koledzy. Wręczenie odznaczenia miało bardzo uroczysty charakter.

Waldemar Sztukiewicz

16. Spotkanie Noworoczne

W dniu 6 stycznia 2006 roku odbyło się spotkanie noworoczne działaczy Stowarzyszenia Geodetów Polskich z Prezydium Zarządu Głównego SGP. W spotkaniu wzięło udział ponad 50 osób w tym: Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin, Dyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Jan Bielański.

*Przemówienie Prezesa SGP
Kol. Kazimierza Czarneckiego*

*Przemówienie Głównego Geodety Kraju
Kol. Jerzego Albina*

Uczestników powitał Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki, po czym przekazał informacje o działaniach Stowarzyszenia w roku 2005 a także o zamierzeniach na rok 2006.

*Od lewej Koledzy:
Zdzisław Dworakowski
Jakub Farelek
Jerzy Sołtys*

Głos zabrał również Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin, podziękował Stowarzyszeniu za aktywność w poprzednim roku, podkreślił dobrą współpracę Urzędu z SGP a także przekazał informacje o problemach, jakie są do rozwiązania w roku 2006.

*Przedstawiciele OKSG:
Karolina Szafranek i Kinga Węzka*

Kol. Sabina Lotos, Andrzej Zaręba, Ewa Janczar

Następnie, przy lampce wina, odbyły się bardzo miłe rozmowy Koleżanek i Kolegów, dotyczące stowarzyszenia, geodezji i spraw prywatnych. Na zakończenie złożono sobie serdeczne życzenia Noworoczne.

Obecni goście

Tadeusz Kuźnicki

17. Zebranie Noworoczne Zarządu Oddziału Wielkopolskiego SGP

W dniu 24 stycznia 2006r. odbyło się kolejne tradycyjne spotkanie noworoczne Zarządu Oddziału Wielkopolskiego SGP. W zebraniu udział wzięli zaproszeni goście m. in.:

- Józef Racki Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego
- Krzysztof Chojnacki Dyrektor Biura Rady FSNT NOT w Poznaniu
- Wojciech Mielewczyk przedstawiciel Muzeum Rolnictwa i PRS w Szreniawie
- Jerzy Dąbek wiceprzewodniczący Rady Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego
- Jan Cegła prezes Zarządu Oddziału SGP w Kaliszu
- Andrzej i Danuta Bugaj-Talar z Ostrowa Wlkp.

*Powitanie Kol. Józefa Rackiego,
Wicemarszałka Województwa Wielkopolskiego*

Zebranie rozpoczęto minutą ciszy dla uczczenia pamięci zmarłych koleżanek i kolegów. W 2005r. zmarli m. in.: kol. Alojzy Bereszyński jeden z najstarszych seniorów geodetów oraz kol. Anna Gruszecka. Obydwoje byli długoletnimi działaczami i członkami naszego Stowarzyszenia. Uczczono również pamięć kol. Janusza Hory - prezesa Rady FSNT w Poznaniu i znanego długoletniego działacza SITKom oraz kol. Jerzego Witkowskiego Wiceprezesa Rady, zasłużonego działacza SITLID.

*Uczestnicy zebrania noworocznego, od prawej:
Włodzimierz Kuberka, Józef Racki,
Danuta Bugaj-Talar, Krzysztof Chojnacki*

*Uczestnicy zebrania noworocznego,
widok ogólny sali*

Kol. Jerzy Witkowski był na naszym zebraniu noworocznym w ubiegłym roku i mówił m. in. o bliskiej współpracy zawodowej pomiędzy geodetami a leśnikami. Z życzeniami noworocznymi wystąpili zaproszeni goście.

Józef Racki Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego składając życzenia podkreślał konieczność wspierania działań Stowarzyszenia na rzecz środowiska geodezyjnego. Na podkreślenie należy zwrócić postawę Pana Wicemarszałka i popieranie inicjatyw oraz działań obydwu Oddziałów SGP w Poznaniu i Kaliszu.

W imieniu Michała Stuligrosza posła na Sejm RP życzenia odczytała przedstawicielka jego Biura Poselskiego Pani Katarzyna Kołodziej. Poseł, dziękując za pamięć i zaproszenie życzył wszystkim zdrowia, pomyślności, zadowolenia i dostatku w całym 2006r. Zarządowi Oddziału Wielkopolskiego złożył życzenia spełnienia planów, oraz nieustającego podnoszenia znaczenia środowiska geodezyjnego w życiu gospodarczym Polski. Osobiście nie mógł przybyć na spotkanie ze względu na obowiązki poselskie związane z uchwaleniem budżetu państwa.

Kol. Michał Stuligrosz jest geodetą uprawnionym i rzeczoznawcą majątkowym. Kończył studia na Wydziale Geografii UAM w Poznaniu. Jest długoletnim pracownikiem Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ oraz członkiem Koła SGP przy GEOPOZ-ie. Funkcję posła pełni już drugą kadencję. Aktualnie pełni funkcję Przewodniczącego Sejmowej Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej. Wcześniej był Radnym Miasta Poznania i pełnił funkcję Przewodniczącego Komisji Zagospodarowania Przestrzennego.

Analiza historyczna Ordynacji Radziwiłłów

Kol. Danuta Bugaj - Talar reprezentująca Oddział SGP w Kaliszu omówiła analizę historyczną dość nietypowego zjawiska jak na Wielkopolskę tj. działalności książęcej rodziny Radziwiłłów na rzecz ordynacji w Przygodzicach koło Ostrowa Wielkopolskiego. Rodzina Radziwiłłów zbudowała rezydencję ordynacji w oryginalnym pałacu w Antoninie koło Przygodzic. Szczegółowo omówiła kształtowanie się obszaru i działalności ordynacji na tle dziejów rodziny Radziwiłłów. W swych badaniach analizowała mapy

i dokumenty przedrozbiorowe, zapisy w Księgach Wieczystych oraz dokumenty katastralne pruskie i polskie z okresu międzywojennego.

Dokonana przez autorkę analiza dziejów ordynacji jest bardzo interesującym przyczynkiem do badań nad kształtowaniem się i zagospodarowaniem przestrzennym terenów rolnych południowej Wielkopolski.

Kol. Jan Cegła Prezes Oddziału Wielkopolskiego SGP w Kaliszu przekazał życzenia noworoczne i podkreślił dobrą współpracę pomiędzy Oddziałami w Kaliszu i Poznaniu. Podziękował też kol. Danucie Bugaj-Talar za duże zaangażowanie i wkład pracy w badanie historyczne dziejów ordynacji oraz zaprezentowanie tych zagadnień na tym zebraniu jako Sympozjum w Antoninie (wspólnie z SARP), które odbyło się w dniach 23-24.09.2005. Podzielił się też swoimi wrażeniami z spotkania w Legnicy w dniu 18.12.2005 wiążącymi się z powołaniem księdza Jana Majewskiego na kapelana Służby Geodezyjnej i Kartograficznej.

*Danuta Bugaj-Talar omawia analizę historyczną
Ordynacji Radziwiłłów w Przygodzicach
(k. Ostrowa Wielkopolskiego)*

*Dyskusja nad dokumentami katastralnymi
Ordynacji Radziwiłłów, od lewej:
Danuta Bugaj - Talar
Andrzej Talar
Krzysztof Chojnacki*

Przemawia Kol. Jan Cegła

Działalność Rady FSNT NOT w Poznaniu

Dyrektor Biura Rady FSNT NOT w Poznaniu p. Krzysztof Chojnacki omówił działalność i problemy związane z funkcjonowaniem Biura Rady i prowadzeniem Domu Technika NOT. Jest nowym Dyrektorem Biura wybranym w Konkursie i działa na tym stanowisku od roku. Do najważniejszych problemów działalności zalicza zwiększenie aktywności w zakresie pozyskiwania zleceń usług technicznych i szkoleniowych a tym samym poprawienie wyników finansowo-ekonomicznych. Trudności finansowe spowodowały, że w Domu Technika wprowadzono pełną odpłatność za najem lokali przez Stowarzyszenia zarówno od powierzchni biurowej jak i wynajmowania sal dla działalności statutowej. Ważnym problemem staje się utrzymanie siedzib Stowarzyszeń N-T w Domu Technika. Dotyczy to szczególnie słabszych finansowo organizacji nieprowadzących działalności gospodarczej, a utrzymujących się głównie ze składek członkowskich. Problemy te mogą spowodować zrezygnowanie z siedziby w Domu Technika części Stowarzyszeń. Dotyczy to również naszego Stowarzyszenia.

W tym zakresie propozycje zawarte w liście Oddziału SGP w Białymstoku z dnia 30.11.2005r., który jako Zarząd Oddziału otrzymaliśmy do wiadomości, w pełni zasługuje na poparcie. W piśmie tym zawarto postulat wystąpienia o anulowanie Uchwały Rady Krajowej FSNT nr 47. Realizacja tej uchwały spowodowała trudną sytuację finansową jednostek terenowych FSNT NOT.

W działalności Rady FSNT w Poznaniu na początku bieżącego roku warto zwrócić uwagę na tradycyjne coroczne spotkania przedstawicieli Stowarzyszeń z Biskupami Kurii Metropolitalnej. W dniu 3.01.2006 odbyło się spotkanie z Ks. Biskupem Zdzisławem Fortuniakiem. Ks. Biskup z ramienia Kurii zajmuje się koordynacją działalności budowlanej oraz problemami związanymi z gospodarką nieruchomościami. Dlatego bezpośrednia rozmowa członków SGP na tym spotkaniu, jako geodetów z Ks. Biskupem miała bardzo interesujący przebieg i dotyczyła problemów jakie powstają w tym zakresie przy działalności Kościoła Katolickiego i organów świeckich.

*Blaski i cienie działalności FSNT NOT
w Poznaniu omawia Krzysztof Chojnacki
Dyrektor Biura Rady*

Omówiono również obchody jubileuszowe działalności Stowarzyszeń w polskich środowiska technicznych. W roku 2005 przypadły rocznice:

- 170 lat zrzeszania się inżynierów polskich
- 100 lat funkcjonowania Domu Technika w Warszawie
- 60 lat działalności NOT.

W dniu 23 listopada 2005r. w Warszawie odbyły się uroczystości jubileuszowe. Warto przy tej okazji zaznaczyć, że dzieje zrzeszania się techników i inżynierów w historycznym ujęciu na terenach Wielkopolski powinny być szerzej znane w środowisku technicznym.

W spotkaniu Komisji Seniorów FSNT NOT Rada w Poznaniu uczestniczyli przedstawiciele SGP kol. Andrzej Dobrzyński, Włodzimierz Dziurkiewicz, Edward Kluge, Stanisław Lisiewicz. Ta Komisja powinna zająć się szerszym rozpropagowaniem historii stowarzyszeń technicznych w Wielkopolsce.

Sprawozdanie z działalności w 2005r.

Z ważniejszych imprez warto wymienić:

- prelekcję kol. Mariana Adamczaka o wyprawie na Spitsbergen w roku 2003 organizowanej przez Ogólnopolski Klub Studentów Geodezji oraz wspomnień inicjatora i uczestnika wcześniejszych wypraw prof. dr hab. inż. Jerzego Fellmanna
- wieczoru z poezją Bogumiły Konstancji Załęskiej, prawnika i geodety, pracownika naukowego Akademii Rolniczej we Wrocławiu oraz z pochodzenia Wielkopolanki
- obchodów ukończenia 75 lat przez prof. dr hab. inż. Janusza Gołaskiego, długoletniego, zasłużonego pracownika naukowego Akademii Rolniczej w Poznaniu, autora cennych publikacji, wybitnego specjalisty w zakresie toponomastyki kartograficznej, członka wielu Komisji Nazewnictwa o zasięgu międzynarodowym, krajowym i regionalnym, Członka Komitetu Geodezji PAN oraz działacza społecznego KIK
- Konferencję z cyklu „Wiosna w geodezji” w dniach 14-16.04.2005 w Jeziorach k. Poznania nt. „Teoria i praktyka współczesnej fotogrametrii i teledetekcji”. Konferencja miała na celu integrację środowiska geodetów wokół aktualnych zagadnień organizacyjnych, gospodarczych i naukowo-badawczych fotogrametrii i teledetekcji
- zebranie Oddziału w dniu 22 czerwca 2005r. w Browarze Poznańskim. Zebrani zwiedzili najnowocześniejszy zakład piwowarski - największy w kraju. Po zakładzie oprowadzał b. dyrektor Zakładu oraz działacz NOT i SITSpoż. Po zakończeniu zwiedzania, w pomieszczeniach wykładowych Browaru odbyło się zebranie Oddziału, na którym omówiono bieżące sprawy w działalności Stowarzyszenia. Na zakończenie w ramach poczęstunku nastąpiła degustacja wyrobów piwowskich w pubie „Lech”
- spotkania w ramach współpracy SGP-UAM-AR - Muzeum Narodowe Rolnictwa i PRS w zakresie możliwości wykorzystania zasobów geodezyjno-kartograficznych do ochrony dziedzictwa kulturowego narodu i regionu
- obchody Międzynarodowego Dnia GIS-DAY organizowane przez Zakład Geodezji i Kartografii Środowiska Akademii Rolniczej w Poznaniu. Zaprezentowano Systemy informatyczne m. in. SIP m. Poznania, GIS w gospodarce komunalnej, Map Info w administracji oraz numeryczną bazę danych o wodach, urządzeniach melioracyjnych i gruntach zmeliorowanych w Geo-info. W obchodach uczestniczyli pracownicy naukowcy, studenci i uczniowie Zespołu Szkół Geodezyjno-Drogowych w Poznaniu
- przeprowadzono w miesiącu kwietniu i październiku 2005r. kursy przygotowawcze na uprawnienia zawodowe. Organizatorem kursów była kol. Bogumiła Wiatr i Koło przy ZSGD w Poznaniu.

Uwagi ogólne do działalności w 2005r.

- nie wszystkie Koła SGP pracują aktywnie
- występują trudności w systematycznym zbieraniu składek członkowskich
- obserwuje się nieduże zainteresowanie ogółu geodetów pracą społeczną na rzecz Stowarzyszenia.

Plan pracy na 2006r.

Omówiono wybrane tematy planu pracy na bieżący rok. Szczegółowy wykaz imprez umieszczonych w tym planie został ujęty w Planie Imprez SGP na 2006r. Przewidujemy w tym roku kontynuowanie współpracy z Muzeum Narodowym Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie k. Poznania.

W ramach tej współpracy zamierzamy przygotować wystawę i konferencję pt. „Reformy rolne w Polsce”. Współorganizatorem tej konferencji w IV kw. br. będzie Koło Międzyuczelniane SGP- Akademia Rolnicza w Poznaniu.

Koło to również będzie organizatorem Dnia „GIS DAY” w listopadzie br. oraz Seminarium nt. „Wybrane aspekty geodezyjne i kartograficzne metod badania środowiska w czasie (wrzesień 2006). Stacja Ekologiczna UAM sukcesywnie w ciągu roku prowadzi warsztaty specjalistyczne GIS nt. „Źródła danych przestrzennych i metody inwentaryzacji przyrodniczej”, na które zaprasza ekologów, geodetów, geografów i kartografów.

Koło SGP przy ZGiKM Geopoz zorganizuje m. in. Konferencję pt. „Fotogrametria w mieście” w II kw. br.

Organizacja kursów na uprawnienia zawodowe geodetów zajmuje się Koło SGP przy Zespole Szkół Geodezyjno-Drogowych. Organizator tych działań kol. Bogumiła Wiatr omówiła również nowe zasady przeprowadzania egzaminów w szkołach średnich oraz zasady powoływania egzaminatorów na te egzaminy.

*Wspominają:
Maria Jankowska,
Andrzej Krygier,
Jan Cegła*

Dyskusja

W dyskusji oprócz sprawozdania z 2005r. i planu na 2006r. poruszono tematy związane z działalnością geodezyjną. Dyskutanci wyrażali zainteresowanie aktualizacją Prawa geodezyjno-kartograficznego i zasadami wyboru Głównego Geodety Kraju. Sygnalizowano zmiany w polityce rozwoju obszarów wiejskich w latach 2007-2013 i rolę jaką w tych procesach powinny odgrywać WBGiTR. Pytano się też o zmiany kompetencji dot. geodezji pomiędzy urzędami wojewódzkimi a marszałkowskimi, o czym informowała prasa. Niestety trudno było oczekiwać szczegółowych i konkretnych odpowiedzi, ponieważ sprawy te aktualnie są rozstrzygane na szczeblu centralnym.

Wskazano również na nową formę ukazywania się „Wiadomości SGP”. Wiadomości te obecnie ukazują się w serwisie internetowym SGP i zawierają obszerne informacje. Zebrani postulowali, że oprócz przekazu internetowego „Wiadomości SGP” powinny być dalej wydawane w formie drukowanej, być może o ograniczonej ze względu na koszty treści. Chodzi o to, że w formie wydawnictwa drukowanego docierały one do każdego członka SGP. Ten sposób informacji o działalności SGP był skuteczny i członkowie wyrażali o nim pozytywną opinię.

Zakończenie zebrania noworocznego to spotkanie towarzyskie przy lampce wina, kawie i ciastkach. Zebrani rozmawiali i dyskutowali o bieżących sprawach nurtujących nasze środowisko.

Waldemar Sztukiewicz

18. VIII konferencja poświęcona Ośrodkom Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej Pt.” ODGiK a Projekty Unijne”

*Stowarzyszenie Geodetów Polskich
Koło Zakładowe przy „OPEGIEKA”
Sp. z o.o. w Elblągu
Al. Tysiąclecia 11
82-300 Elbląg, tel.: 055 237 60 00*

Szanowni Państwo!

To już po raz ósmy spotykamy się w Elblągu by zastanowić się co w 2006 roku i w latach następnych będzie najistotniejsze dla Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego. Rok 2005 – rok wyborczy spowodował generalne zmiany w składzie Parlamentu. Nowa ekipa tworzy rząd, który również w zakresie geodezji i kartografii będzie chciał zaprezentować własne wizje. Aby to jednak uczynić, należy w sposób możliwie rzeczowy odnieść się do tego, co w mijającej kadencji zrobiono, jakie projekty geoinformatyczne zainicjowano, jak wpłyną one na przyszłe oblicze polskiej geodezji.

Te najważniejsze to:

- *Zintegrowany System Katastralny*
- *Integrująca Platforma Elektroniczna*
- *Geoportal*
- *LPIS – System Identyfikacji Działek Rolnych*
- *ASG- PL Aktywna Sieć Geodezyjna*

Niewątpliwym sukcesem finansowym było pozyskanie ogromnych środków z Unii Europejskiej. Dziś, kiedy gros przetargów zostało rozstrzygniętych przed Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii - ale również przed Ośrodkami Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej wszystkich szczebli, stoi zadanie; aby dopilnować jakości wykonywanych prac, by co najważniejsze, mogły one wzbogacić Państwowy Zasób Geodezyjny i Kartograficzny. Tak duże środki skierowane w stronę naszej branży mogą się długo nie zdarzyć.

Tradycyjnie będziemy chcieli też rozmawiać o wpływie PZGiK na tworzenie Systemów Informatycznych Wspomagających Zarządzaniem Administracją Publiczną – to pole na którym nasza aktywność jest nie tylko oczekiwana ale jest misją, która może wypełnić treścią hasło - „Tanie Państwo”.

O takich istotnych sprawach jak i wielu innych, wydawałoby się prozaicznych chcemy dyskutować na kolejnej VIII Konferencji.

Do zobaczenia w Elblągu

podpisał Przewodniczący Koła SGP Przy OPEGIEKA Sp. z o.o. w Elblągu Andrzej Maj

Stowarzyszenie Geodetów Polskich

Koło Zakładowe przy „OPEGIEKA”

Sp. z o.o. w Elblągu

Al. Tysiąclecia 11

82-300 Elbląg, tel. 055 237 60 00

Elbląg, styczeń 2006 r.

Szanowni Państwo!

Prezydent miasta Elbląga oraz Stowarzyszenie Geodetów Polskich organizują w dniach 20-21- kwietnia 2006 r. w Elblągu

VIII Konferencję poświęconą problematyce

Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej pod tytułem

„ODGiK a Projekty Unijne”

Imprezie patronuje Główny Geodeta Kraju. Przewidywany koszt uczestnictwa:

- 899 zł – wpłata do dnia 1 marca 2006 r.

- 999 zł – wpłata po 1 marca 2006 r.

Cena obejmuje 2 noclegi i pełne wyżywienie. Liczba miejsc ograniczona, decyduje kolejność zgłoszenia.

Informacji udziela p. Alina Kossecka, pod numerem telefonu (0-55) 237-60-00

Zgłoszenia prosimy przysyłać na numer fax. (0-55) 237 – 60- 01

Adres e- mail: konferencja@opegieka.pl

Przewodniczący Koła SGP
przy OPEGIEKA Sp/ z o.o. w Elblągu

Andrzej MAJ

19. Jubileusz 60-lecia SGP na Pomorzu Zachodnim

KOMUNIKAT NR 1

I. CO NAS CZEKA W 2006 ROKU?

Jest polskim zwyczajem świętować bardziej lub mniej okrągłe rocznice ważnych i mniej ważnych zdarzeń.

W czerwcu 2006 minie 60 lat od założycielskiego spotkania powołującego Związek Mierniczych Przysięgłych na Pomorzu Zachodnim.

W przyszłym roku mija także 440 lat od wydania dzieła Stanisława Grzebskiego „GEOMETRIA to jest miernicka nauka po polsku napisana z greckich i łacińskich ksiąg...” Zbliżają się więc okrągłe i ważne rocznice dotyczące naszego środowiska zawodowego. Ale rzecz ujmując szerzej – środowisko to nie tylko związki z działalności zawodowej wynikające. To także rodziny, przyjaźnie, nocne rodaków rozmowy, romanse i wszystko inne, co powoduje, że istnieje coś takiego jak środowisko.

II. A WIĘC, CO TRZEBA ZROBIĆ?

Urządzić trzeba obchody rocznicowe, ale w taki sposób i w takim kształcie, by objęły krąg osób należących do szeroko pojętego środowiska. Od seniorów poczynając, poprzez młodych czynnych zawodowo i wszystkich innych, którzy ze środowiskiem naszym są związani, z nim się utożsamiają lub sympatyzują.

III. PROPOZYCJA OBCHODÓW

Skrótowno rzecz ujmując obchody powinny mieć dwa wymiary – jak niżej:

- Część I oficjalna – obowiązkowo w garniturach
- Część II towarzyska – stroje dowolne choć obyczajne

IV. CZĘŚĆ I – oficjalna

- Wydawnictwo okolicznościowe opisujące pierwsze lata geodetów na Pomorzu Zachodnim – do czytania, a nie referat sprawozdawczy
- Wystawa – urządzona np. w galerii wojewody (np. Na Wałach Chrobrego), lub w Urzędzie Miejskim – pomieszczenia MODGiK, a może hol przed gabinetem Prezydenta, albo w salach Muzeum Szczecina. Forma i treść wystawy adresowana do przypadkowego widza.
- Konferencja, sympozjum itp. – referaty, przemówienia, orderzy itd. Udział władz obowiązkowy.

V. CZĘŚĆ II – towarzyska

Rzecz dzieć się ma w czerwcu, a to dobry czas na imprezę plenerową pod roboczą nazwą np.:

GEOPIWNIK SEXDZIESIĄTY

VI. ORGANIZACJA

- Pracami pokieruje komitet organizacyjny wspierany przez wolontariuszy – każdy otrzyma ściśle określone zadania dostosowane do swoich możliwości i chęci.
- Trzeba powołać także **komitet honorowy** złożony z osób godnych i znaczących, ale mogących też służyć pomocą i wsparciem.

VII. FINANSE

Z tym trzeba sobie poradzić np. tak:

- Pozyskać ofiarodawców wśród zainteresowanych osób i firm geodezyjnych
- GEOPIWNIK powinien być częściowo finansowany przez uczestników, przy czym wysokość odpłatności musi być rozsądnie wyważona, tak aby zebrać jak najwięcej uczestników.

VIII. UWAGI KOŃCOWE

Nawet sto komitetów nic nie zrobi bez wsparcia i pomocy ochotników. Każdy, kogo przedstawiona tu propozycja zainteresowała, będzie z wdzięcznością powitany w gronie osób przygotowujących obchody.

Komitet Organizacyjny

Kontakt dla zainteresowanych:

- szarek@powiat.policki.pl
- hmusiatowicz@poczta.onet.pl
- Ojrzanowscy@poczta.onet.pl

20. Sprawozdanie z działalności OKSG za okres od 12.2004 do 12.2005 oraz z Walnego Zebrania Klubu

Spotkania odbywają się w zależności od potrzeb w Józefosławiu pod Warszawą (spotkania ogólnopolskie) lub lokalnie w miastach, w których znajdują się partnerskie Uczelnie.

W dniach 4-6 marca 2005 odbyło się kolejne Zebranie Plenarne OKSG zorganizowane w Józefosławiu pod Warszawą przez studentów Politechniki Warszawskiej. Spotkanie to odbyło się m.in. dzięki uprzejmości władz tejże Uczelni, które kolejny już raz udostępniły nam budynek obserwatorium astronomicznego. Podczas tego spotkania dyskutowaliśmy nad zmianami w regulaminie OKSG, które następnie przedstawiliśmy przybyłemu na miejsce Sekretarzowi Generalnemu SGP.

Członkowie naszego klubu brali czynny udział w XV Ogólnopolskich Mistrzostwach Narciarskich Geodetów, które odbyły się w dniach 13 – 15.03.2005r. w Korbielowie. Kolega Roman Pieczka oraz koleżanka Dominika Lorek przedstawili na nich prezentację o naszym Klubie oraz podziękowali firmom za wcześniejsze wsparcie finansowe, m.in. I Ogólnopolskiego Rajdu Geodetów.

Na początku kwietnia miał odbyć się I Ogólnopolski Bal Geodety połączony z sesją naukową. Wydarzenie to, pomimo, iż zostało już całkowicie zorganizowane, nie mogło odbyć się z powodu żałoby narodowej.

Byliśmy także obecni na Polsko – Czesko – Słowackich Dniach Geodezji, które miały miejsce w Polańczyku w dniach 09 - 11.06.2005r. Tu także nasi studenci mieli okazję przedstawić prezentacje dotyczące ich prac naukowych. W tym spotkaniu, dzięki uprzejmości Stowarzyszenia Geodetów Polskich, wzięli udział przedstawiciele AGH, AR z Wrocławia oraz PW.

Koleżanka Monika Piotrowska miała przyjemność uczestniczyć w III Kaliskim Spotkaniu z Kulturą, które odbyło się w dniach 23-24.09.2005r. Była to konferencja geodetów i architektów pt.: „Karol

Fryderyk Schinkel, Antonin- dziedzictwo kulturowe” odbywająca się w Pałacu Myśliwskim Książąt Radziwiłłów w Antoninie. Podczas Kaliskiego spotkania przedstawiono wiele interesujących wykładów na temat pałacu w Antoninie i jego twórcy K.F. Schinkla oraz rodu Radziwiłłów. Cały dzień obrad zwieńczył koncert chopinowski w wykonaniu młodego pianisty Marka Szletera, kandydata na XV Międzynarodowy Konkurs Chopinowski. Konferencje przygotował i prowadził prezes kaliskiego oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Jan Cegła, który ów cykl spotkań naukowych zainicjował i zamierza nadal kontynuować.

W tym roku studenci AGH w Krakowie, będący członkami Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji zajmują się wraz z Kołem Naukowym Geodetów na Akademii Górniczo – Hutniczej w Krakowie, organizacją Międzynarodowego Spotkania Geodetów (*International Geodetic Students Meeting*), które w roku 2006 odbędzie się w Krakowie. Nasi członkowie uczestniczyli w poprzednim spotkaniu w Stambule, brali udział w wykładach organizowanych przez tamtejszy uniwersytet.

W dniach 18-20 listopada w malowniczym krajobrazie Beskidu Żywieckiego odbył się II Ogólnopolski Rajd Studentów Geodezji. Imprezę tą, podobnie jak I Ogólnopolski Rajd Rogacza, możemy zaliczyć do bardzo udanych.

Poza wyżej wspomnianymi wydarzeniami, powstała nowa strona internetowa OKSG, którą stworzył kolega Artur Warchoń. Strona ta znajduje się na serwerze Zarządu Głównego SGP i została częściowo przetłumaczona na język angielski.

Z pomocą ZG SGP powstała także ostateczna, zatwierdzona już wersja, nowego regulaminu naszego Klubu.

Wielu naszych studentów jest także, na preferencyjnych warunkach, członkami samego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Studenci ci, począwszy od trzeciego roku studiów, przyjmowani są lokalnie przed właściwe im Oddziały SGP.

Roman Pieczka

Sprawozdanie z Walnego Zebrania OKSG

I. Przewodniczący Roman Pieczka przedstawił sprawozdanie z działalności Koła, po czym nastąpiła dyskusja mająca na celu wyjaśnienie wszelkich nieporozumień.

II. Proponowane pomysły mogące polepszyć funkcjonowanie OKSG:

1. Forum na stronie internetowej
2. Lepszy przepływ informacji
3. Konferencja naukowa Kół Naukowych Ogólnopolskich
4. Stworzenie strony w języku angielskim
5. Stworzenie kalendarza cyklicznego imprez organizowanych przez uczelnie należące do OKSG
6. Założenie bloga (studencka wymiana zdań)
7. Zorganizowanie konferencji zakończonej balem
8. Stworzenie informatora naukowego zawierającego wszystkie koła naukowe i organizacje geodezyjne
9. Wspólny projekt naukowy w Bezmiechowej (obóz)

III. Przyjęcie składu zarządu OKSG

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania przyjęto następujący skład Zarządu OKSG:

Jacek Tabaka

AR Kraków

Przewodniczący

Agnieszka Szaptalin	AR Kraków	Vice Przewodniczący
Karolina Szafranek	PW	Członek
Paulina Grochalska	AGH Kraków	Członek
Karolina Hejbudzka	UWM Olsztyn	Członek
Barbara Kazimierska	AR Wrocław	Członek

21. Komunikat - Oddział Wielkopolski

Oddział Wielkopolski Stowarzyszenia Geodetów Polskich w porozumieniu z Instytutem Pamięci Narodowej – Oddział w Poznaniu, zwraca się z uprzejmą prośbą o nadsyłanie *krótkich osobistych wspomnień geodetów z okresu wykonywania dekretu o reformie rolnej z 6 września 1944 r. na obszarze całego kraju*. Ponieważ od tego czasu minęło ponad 60 lat, zwracamy się w tej sprawie z prośbą także do rodzin i kolegów tych geodetów. Pożądane są także wiadomości, gdzie takie osobiste wspomnienia zostały opublikowane. Z uwagi na przygotowywane opracowanie prosimy o nadsyłanie materiałów na adres Oddziału do końca czerwca 2006 roku.

Adres Oddziału:

Zarząd Oddziału Wielkopolskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich
ul. Wieniawskiego 5/7
61 –712 Poznań

Informacja:

prof. dr hab. Janusz Gołaski. tel. 061 8201738
mgr inż. Waldemar Sztukiewicz. tel. 061 8271690
fax 061 8238991
e-mail: waldemar.sztukiewicz@geopoz.poznan. pl

22. Komunikat po posiedzeniu Rady Ministrów – 8.05.2006

Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianach organizacyjnych niektórych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw, przedłożony przez szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Projekt ustawy przewiduje zmiany strukturze działów administracji rządowej. Powstaną dwa nowe działy: „rybołówstwo” oraz „sprawy rodziny”. Pierwszy z nich ma obejmować sprawy dotyczące rybactwa śródlądowego, rybołówstwa morskiego, racjonalnego gospodarowania żywymi zasobami morza oraz gospodarkę rybną i działalność organizacji producentów rybnych. Wyodrębnienie działu „sprawy rodziny” pozwoli na całościowe ujęcie wszystkich kwestii związanych z tą problematyką, dzięki czemu możliwe będzie stworzenie kompleksowej prorodzinnej polityki państwa.

Zgodnie z projektem ustawy, minister środowiska będzie nadzorował pracę Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Dotychczas zadania te wykonywał minister spraw wewnętrznych i administracji, ale żadne z zadań Wyższego Urzędu Górniczego nie łączyły się z działami administracji publicznej. Dział „spraw

wewnętrznych” zajmie się prowadzeniem ewidencji ludności, dowodów osobistych i paszportów oraz rejestracją stanu cywilnego i zmianami imion i nazwisk. Do „administracji publicznej” zostaną natomiast przeniesione zagadnienia z zakresu geodezji i kartografii. Pracę Głównego Geodety Kraju będzie nadzorował minister spraw wewnętrznych i administracji. Zaproponowano także zmiany porządkowe w dziale „łączność” obejmującym zagadnienia infrastruktury sieci teleinformatycznych oraz usług teleinformatycznych i multimedialnych.

Nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przewiduje przekazanie Prezesowi Rady Ministrów nadzór nad zgodnością działań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z obowiązującymi przepisami.

23. Geopiknik 2006

STOWARZYSZENIE STUDENTÓW WYDZIAŁU GEODEZJI I KARTOGRAFII GEOIDA

tel. 660 50 46
fax: 660 50 46
www.geoida.pw.edu.pl

Plac Politechniki 1, pok. 135
00-661 Warszawa

Warszawa 26 kwietnia 2006r.

GEOPIKNIK

GEOPIKNIK to cykliczna impreza studencka organizowana na terenie Obserwatorium Astronomicznego w Józefosławiu. W tym roku odbędzie się ona w dn. 9-10 czerwca 2006 roku. Impreza mająca na celu integrację studentów i prowadzących organizowana jest przez Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej „GEOIDA” oraz przez Wydziałową Radę Samorządu Wydziału Geodezji i Kartografii. Tegoroczny Geopiknik wzbogacony został o sesję naukową (9.06.2006 r.).

Impreza tradycyjnie rozpocznie się wielką Geoolimpiadą, czyli sportową rywalizacją pomiędzy drużynami złożonymi zarówno ze studentów, jak i z prowadzących, w której nie koniecznie górą będą nasi nauczyciele. W trakcie Geoolimpiady nie zabraknie akcentów geodezyjnych, ponieważ w niektórych konkurencjach będą wykorzystywane przyrządy geodezyjne. Dla zwycięskich drużyn przewidziano nagrody niespodzianki.

Po zmaganiach sportowych rozpocznie się wielkie biesiadowanie przy grillu, a wieczorkiem (o ile pogoda pozwoli) wspólnie usiadziemy do ogniska. Atmosferę będzie podgrzewał zespół grający muzykę rozrywkową. Impreza potrwa do około 1:00 w nocy.

Zapraszamy wszystkich bardzo serdecznie!!!

Jak dojechać?

1. Dojeżdżamy do Metra Wilanowska

2. Wsiadamy w autobus 727 lub 709
3. Wsiadamy na przystanku Mysiadło
4. Skręcamy w lewo w ulicę Geodetów
5. Idziemy, idziemy, aż po lewej będzie ul. Ogrodowa
6. A na Ogrodowej jest Obserwatorium i GeoPiknik

Wojciech Ługowski

24. Plan imprez Stowarzyszenia Geodetów Polskich na rok 2006

L.p.	Impreza	Miejsce	Organizator	Termin	Zasięg
1.	Seminarium nt: "Rozgraniczenia Nieruchomości"		ZO SGP Białystok	I kwartał 2006	regionalny
2.	Posiedzenie Zarządu Krajowego Klubu ODGiK		ZO SGP Białystok	I kwartał 2006	
3.	Współorganizacja III Podlaskiego Forum GIS	Nowogrodzie k/Łomży	Geodeta Woj. Prezydium ZO	31.08-02.09.2006	ogólnopolski
4.	Zorganizowanie wycieczki zagranicznej na Ukrainę		Kom. Integr. Kol. ZO	07-08.2006	regionalny
5.	Spotkanie seniorów – członków SGP	Białystok	Komisja Seniorów	II półrocze	regionalny
6.	Karnawałowy Bal Geodetów	.	Kom. Integr. Kol. ZO	styczeń 2006	regionalny
7.	Zawody strzeleckie o Puchar: Prezesa ZO SGP oraz Starosty Powiatu Sokólskiego	Sokółka	Koło SGP w Sokółce	II kwartał	regionalny
8.	Zorganizowanie regionalnych zawodów strzeleckich geodetów w konkurencjach myśliwskich	Zambrów	Prezydium ZO SGP Koło SGP w Zambrowie	III-IV kwartał	regionalny
9.	Seminarium poświęcone relacjom wykonawcy prac geodezyjnych a ośrodek dokumentacji		ZO SGP Bydgoszcz		regionalny
10.	Zjazd Geodetów Pomorza i Kujaw	Pojezierze Brodnickie	ZO SGP Bydgoszcz ZO SGP Toruń	II dekada czerwca 2006	regionalny
11.	Seminarium nt wykorzystania zbudowanej na terenie woj. kujawsko-pomorskiego sieci stacji referencyjnych GPS	Okolice Torunia	ZO SGP Bydgoszcz ZO SGP Toruń JW. 1440-Toruń	I dek. października 2006	regionalny
12.	Seminarium nt „Aktywna rola geodety przy korygowaniu deformacji maszyn i konstrukcji połączone z „Dzień geodety 2006”	Obserwatorium Piwnice	ZO Bydgoszcz ZO Toruń	wrzesień 2006	regionalny
13.	VIII Konferencja poświęcona problematyce ODGiK nt.: ODGiK a Projekty Unijne	Elbląg	Prezydent m. Elbląga ZO SGP Gdańsk	20-21.04 2006	ogólnopolska
14.	Seminarium nt.: "Prawo budowlane i Prawo wodne w geodezji"	Kalisz	ZO SGP Kalisz	marzec 2006	regionalny

L.p.	Impreza	Miejsce	Organizator	Termin	Zasięg
15.	Seminarium nt „Rozgraniczenia i wznowienia znaków.granicznych”	Kalisz	ZO SGP Kalisz	czerwiec 2006	regionalny
16.	Wycieczka „Stolica i okolice”		ZO SGP Kalisz	czerwiec 2006	regionalna
17.	XIII Konferencja NT z cyklu „Kataster nieruchomości”	Kalisz	ZO SGP Kalisz ZG SGP	14-16.09.2006	międzynarodowy
18.	II Konferencja NT.” Innowacyjny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej –utopia czy rzeczywistość	Szczyrk hotel „KLIMCZOK”	ZO SGP Katowice	planowane terminy 6-8.09 lub 13 15.09.2006	ogólnopolski
19.	Spotkanie seniorów	Kraków	ZO SGP Kraków	5.01.2006	regionalny
20.	Bal Karnawałowy	Nowy Targ	Koło SGP w Nowym Targu	30.01.2006	regionalny
21.	Symposium szkoleniowe	Kraków	ZO SGP Kraków	luty 2006	regionalny
22.	Kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia	Kraków	ZO SGP Kraków	luty 2006	regionalny
23.	Mistrzostwa Narciarskie Geodetów	Korbelów	ZO SGP Kraków	marzec 2006	ogólnopolski
24.	Wycieczka integracyjna	Skandynawia	ZO SGP Kraków	czerwiec 2006	regionalny
25.	Symposium szkoleniowe	Kraków	ZO SGP Kraków	lipiec 2006	regionalny
26.	Dzień geodety	Zwardoń	ZO SGP Kraków	16-17.09	regionalny
27.	Wycieczka integracyjna	Berlin lub Budapeszt	ZO SGP Kraków	20-22.10.2006	regionalny
28.	Symposium szkoleniowe	Kraków	ZO SGP Kraków	12.2006	regionalny
29.	Bal Karnawałowy Geodetów	Lubin	Koło SGP w Lubinie	styczeń lub luty 2006	regionalny
30.	Spotkanie Duszpasterstwa Geodetów i Kartografów	Legnica	ZO SGP Legnica	maj 2006	krajowy
31.	VII Biesiada Geodezyjna	Lubin	Koło SGP w Lubinie	maj 2006	regionalny
32.	Konferencja NT nt: uzgadniania dokumentacji projektowej	Legnica	ZO SGP Legnica	lipiec 2006	krajowy
33.	VI Mistrzostwa Geodetów w Kreglach	Lubin	Koło SGP w Lubinie	wrzesień 2006	regionalny
34.	II edycja Konkursu Fotograficznego ”GEOFOTO”	Legnica	ZO SGP Legnica	październik 2006	krajowy
35.	Bal Karnawałowy Geodetów	Nowy Sącz	ZO SGP Nowy Sącz	luty 2006	regionalny
36.	Zawody narciarskie	Krynica Zdrój	ZO SGP Nowy Sącz	marzec 2006	regionalny
37.	Wycieczka integracyjna	Słowacja	ZO SGP Nowy Sącz	czerwiec 2006	regionalny
38.	Dzień Geodety	Rytro	ZO SGP Nowy Sącz	wrzesień 2006	regionalny
39.	Spotkanie karnawałowe geodetów	Olsztyn	ZO SGP Olsztyn	luty 2006	regionalny

L.p.	Impreza	Miejsce	Organizator	Termin	Zasięg
40.	Kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia	Olsztyn	ZOSGP Olsztyn	marzec 2006	regionalny
41.	O geodezji przy herbacie i kawie	Olsztyn	ZO SGP Olsztyn	comiesięczne	regionalny
42.	Spotkanie pracowników MODGiK z wykonawcami robót geodezyjnych	Olsztyn	ZO SGP Olsztyn	marzec 2006	regionalny
43.	Wycieczka integracyjna	Praga	ZO SGP Olsztyn	kwiecień 2006	regionalny
44.	Mistrzostwa Geodetów w tenisie stołowym	Olecko	ZO SGP Olsztyn	maj 2006	regionalny
45.	Majówka geodetów-spotkanie przy ognisku i muzyce	Olsztyn	ZO SGP Olsztyn	maj 2006	regionalny
46.	Pożegnanie lata spotkanie przy ognisku	Olsztyn	ZO SGP Olsztyn	październik 2006	regionalny
47.	Wycieczka do Wilna	Wilno	ZO SGP Olsztyn	październik 2006r.	regionalny
48.	Spotkanie noworoczne	Poznań	ZO SGP Poznań	24.01.2006	regionalny
49.	Seminarium nt: Inwentaryzacja majątków ziemskich jako kulturowego dziedzictwa narodu	Szreniawa	ZO SGP Poznań	marzec 2006	regionalny
50.	Warsztaty specjalistyczne GIS nt Źródła danych przestrzennych i metody inwentaryzacji przestrzeni przyrodniczej”	Stacja Ekologiczna UAM w Jeziorach	ZO SGP Poznań	cyklicznie przez cały rok	regionalny
51.	Seminarium nt: Ewidencja nieruchomości a wpisy do KW	Poznań - GEOPOZ	ZO SGP Poznań		regionalny
52.	Kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia	Poznań	ZO SGP Poznań	sukcesywnie cały rok	regionalny
53.	Konferencja nt ”Fotogrametria w mieście”	Poznań	ZO SGP Poznań	kwiecień 2006	krajowy
54.	Konferencja dot. obchodów Międzynarodowego Dnia SIP „GIS DAY”	Poznań	ZO SGP Poznań		regionalny
55.	Wystawa i Konferencja nt „Reformy rolne w Polsce”	Poznań	ZO SGP Poznań	IV kwartał 2006	krajowy
56.	Seminarium nt „ Wybrane aspekty geodezyjne i kartograficzne metod badania zmian środowiska w czasie	Poznań	ZO SGP Poznań	wrzesień 2006	regionalny
57.	Spotkanie noworoczne seniorów	Rzeszów	ZO SGP Rzeszów	styczeń 2006	regionalny
58.	Szkolenie dla geodetów z drugiego zakresu uprawnień zawodowych	Rzeszów	ZO SGP Rzeszów	styczeń 2006	regionalny
59.	Kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia	Rzeszów	ZO SGP Rzeszów	maj 2006	regionalny
60.	Zawody strzeleckie o puchar Prezesa ZO	Rzeszów	ZO SGP Rzeszów	III kwartał 2006	regionalny
61.	Wycieczka techniczna		ZO SGP Rzeszów	czerwiec 2006	regionalny

L.p.	Impreza	Miejsce	Organizator	Termin	Zasięg
62.	Seminarium nt „Scalanie gruntów podstawą rozwoju obszarów wiejskich w woj. podkarpackim”		ZO SGP Rzeszów + Klub Geodetów Scaleniuwców	wrzesień 2006	regionalny
63.	Dzień Geodety	Woj. Podkarpackie	ZO SGP Rzeszów	2.09.2006	regionalny
64.	Bal Geodetów	Warszawa Restauracja Ambasador	ZO SGP Warszawa	18.02.2006	regionalny
65.	Wycieczka turystyczna w Beskid Śląski	Wisła	ZO SGP Warszawa	29.04-04.05.2006	regionalny
66.	XXXIII Rajd Geodetów	Spała	ZO SGP Warszawa	02-04.06.2006	krajowy
67.	Dni Geodety na Mazowszu	Serpelice	ZO SGP Warszawa „Level” Siedlce	09-10.09.2006	krajowy
68.	Wycieczka turystyczna w Karkonosze		ZO SGP Warszawa	19-24.09.2006	regionalny
69.	Szkolenia dotyczące przepisów i technologii wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych		ZO SGP Warszawa	cyklicznie jedno na kwartał	regionalny
70.	Cykliczna Konferencja Naukowo-Techniczna Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego i Teledetekcyjnego	woj. Warmińsko Mazurskie	PTFiT	12-14.10.2006	międzynarodowy
71.	XII KNT nt „Prawo w Geodezji”	woj. Zachodniopomorski	ZO SGP Szczecin	27 – 29. 09.2006 r.	krajowy
72.	Obchody 60-lecia powstania Oddziału SGP		ZO SGP Lublin	wrzesień 2006	regionalny
73.	„Dzień Geodety”	Okolice Lublina	ZO SGP Lublin	wrzesień 2006	regionalny
74.	Wycieczka techniczna do Lwowa		ZO SGP Lublin	maj 2006	regionalny
75.	Kurs doskonalenia zawodowego dla geodetów zakr. 4		ZO SGP Lublin	maj 2006	regionalny
76.	Kurs doskonalenia zawodowego dla geodetów zakr. 2		ZO SGP Lublin	październik 2006	regionalny
77.	Kurs przygotowawczy na uprawnienia zawodowe		ZO SGP Gdańsk	luty – marzec 2006	regionalny
78.	Spotkanie z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego		ZO SGP Gdańsk	luty 2006	regionalny
79.	Wycieczka dla członków SGP		ZO SGP Gdańsk	czerwiec 2006	regionalny

„BIAŁE NIEDŹWIEDZIE” (ciąg dalszy)

Wzdłuż drogi szerokości około sześćdziesięciu metrów stały chaty z gliny. Budynki każdej zagrody tworzyły czworobok, wewnątrz którego było małe podwórko pokryte płaskim słomianym dachem, podpieranym słupami drewnianymi. W większości domów słomiane pokrycia dachów były pozdejmowane, a belkowanie wiązań dachowych odsłonięte. W całym osiedlu nie było ani jednego murowanego lub drewnianego budynku, nie było też budynków piętrowych, ale co dziwniejsze brakło płotów i drzew. Za wsią widoczna była rozległa zaśniewiona płaszczyna bez drzew i krzewów. W pobliżu nie widać było żadnej wsi, ani zabudowań. Wokół nas zebrało się sporo gapiów. Kierowca samochodu krzyknął „a teraz żyjecie sobie swobodnie” i odjechał.

Naradzaliśmy się z bratem, co robić dalej. W końcu uradziliśmy, że pójdziemy od chaty do chaty w poszukiwaniu zakwaterowania. Bez trudu znaleźliśmy chętnych do przyjęcia nas. Ze względu na dużą liczebność rodziny rozdzieliliśmy się na dwie grupy. W jednej był mój brat teściową i z drugą żoną ojca, a w drugiej – ja ze swą żoną i matką. Jakiś młodzieniec zaofiarował nam swoją pomoc w niesieniu rzeczy do kwater. Ku naszemu zdziwieniu przemówił do nas po polsku. W drodze ostrzegł mnie, żebym się wystrzegał swej gospodyni, bo jest to znana działaczka społeczna i osoba partyjna – wrogo usposobiona do polskich burżujów.

Zajęliśmy izbę, w której zamieszkaliśmy razem z gospodarzem, jego żoną kierowniczką sklepu i ich dorosłą córką. Umówiliśmy się, że za kąt w mieszkaniu będziemy płacić ubraniami, przy czym wysokość ustalimy po obejrzeniu przez gospodarzy posiadanym przez nas ubrań, sukien i bielizny.

Stopniowo wyjaśniły się wszystkie poprzednio dziwiące nas fakty i okoliczności. Otóż najbliższy brzozowy lasek znajdował się od nas w odległości przeszło sto kilometrów i stąd brak drzewa budowlanego, brak płotów i drzewa opałowego. Większość mieszkańców wsi – to Polacy przesiedleni tu w 1936 roku z nad granicy z Polską, a więc ze wsi w rejonie Mińska, Kijowa, Żytomierza i innych. Poza tym mieszkańcami tych okolic – Północnego Kazachstanu są Koreańczycy przesiedleni administracyjnie z nad granicy radziecko–koreańskiej, nacjonałści ukraińscy i tubylcze koczownicze szczepy pasterskich Kirgizów, mahometańskiego wyznania.

Najmniej w tych okolicach było Rosjan. Ilość partyjnych kołchoźników była minimalna. W naszym kołchozie „Klewiernoje” na osiemdziesiąt rodzin były tylko trzy osoby partyjne, Wszystkie trzy rosyjskiej narodowości. Byli to: Przewodniczący kołchozu, dojarka – przodownica pracy i kierowniczka sklepu wiejskiego, u której zamieszkaliśmy. Powierzchnia zagospodarowana przez nasz kołchoz liczyła około dwunastu tysięcy hektarów stepu, częściowo eksploatowanego w charakterze ziemi uprawnej, częściowo zaś jako pastwisko, czy łąka.

Rzecz naturalna, że przy konieczności obsłużenia przez jedną rodzinę przeciętnie około osiemdziesięciu hektarów gruntu rolnego i drugie tyle łąk, pomimo bardzo daleko posuniętej mechanizacji i ogromnego wysiłku kołchoźników, prowadzono na ogół prymitywną gospodarkę. Nieosiągalnym ideałem było uzyskanie stu pudów, czyli szesnastu cetnarów jarej pszenicy z hektara. Niewystarczający zapas siana spowodowany brakiem rąk roboczych, zmusił do zdjęcia słomianych pokryć dachów w celu uzupełnienia paszy dla bydła, które na przednówku dokarmiano sieczką z tej słomy.

Na jesieni dachy pokrywano świeżą słomą. W wielkiej mierze do ekstensywnej gospodarki przyczyniły się bardzo niesprzyjające warunki klimatyczne. W tej okolicy Azji, wiosna i jesień trwały po dwa – trzy tygodnie, upalne i suche lato – trzy miesiące od połowy czerwca do połowy września, a przez

resztę roku panowała sroga zima. Przeciętnie mrozy utrzymywały się na poziomie -20° do -30°C. Z wyjątkiem dwóch kilkudniowych okresów mrozów w ciągu roku dochodzących do -60°C. W okresie tych mrozów, gdy się splunęło, ślina spadała na ziemię z trzaskiem, bowiem zdążyła zamienić się w drodze do ziemi w sople lodu.

Pozostały okres zimy był bardo dokuczliwy, bowiem pomimo stosunkowo małych mrozów, stale wiały silne jednokierunkowe wiatry. Taka pogoda trudniejsza jest do zniesienia od silnych mrozów w dni bezwietrzne. W marcu, kwietniu i maju bardzo często występowały kilkudniowe zawieje śnieżne. W czasie podobnej zawiei, gęsty śnieg, pod wpływem silnego wiatru sypał prawie poziomo. Widoczność wówczas ograniczała się do jednego metra. Znane były liczne przypadki wyjścia w czasie zawiei z chałupy do najbliższego sąsiada, zbłądzenie po drodze i zamarznięcie na śmierć, po kilkudniowym blakaniu się po stepie.

Jeśli na przykład podobna zawieja znienacka zastała w drodze kogoś jadącego saniami, wówczas dla ratowania życia, podróżny przewracał sanie na bok, zasłaniając się nimi od strony wiatru i chroniąc za nimi konie, czy woły. Wkrótce opór stawiany wiatrowi przez sanie powodował powstanie zasy py śnieżnej, która zasypywała i pokrywała powłoką śniegu schronienie za nimi, tworząc ochronę przed wiatrem i mrozem, pozwalając przeczekać burzę śnieżną.

Cały step zimą pokrywał śnieg o grubości, co najmniej jednego metra. Po kilku dniach, zimny wiatr powodował utworzenie się na powierzchni śniegu skorupy lodowej, tak grubej i mocnej, że można było po niej nie tylko swobodnie chodzić, lecz również jeździć saniami zaprzężonymi w woły czy konie, bez obawy przebicia jej i zagrzebania się w śniegu.

Wobec braku drzewa i węgla, do palenia w piecach używano słomy, wikliny wiązanej w tym celu w małe pęczki zbieranych w ciągu całego roku wysuszonych placków krowiego nawozu. Wyrabiano też coś w rodzaju naszego torfu. Nawóz zmieszany z podściółką dla bydła, zbierano i układano w duże pryzmy w kształcie stogów, które w ciągu wiosny, posypywano śniegiem lub obficie polewano wodą. Następowala fermentacja, a wewnątrz takiego stogu temperatura wzrastała do kilkudziesięciu stopni. Następnie, już po ociepleniu się, należało w ciągu jednego dnia rozrzucić nawóz, tworząc z niego okrągły płaski placek, który polewało się wodą, po czym miesiło się go, pędząc po nim bydło, które kopytami ugniatało go. Gdy materiał na przyszły opał był już tak urobiony, że kopyta zapadały się, aż do ziemi, wówczas należało bosymi nogami udeptać powierzchnię tak, by tworzyła równą płaszczyznę. Po dwóch, trzech dniach schnięcia cięło się taki ogromny placek ostrym szpadlem na kwadratowe kostki o wymiarach szerokości szpadla. Grubość kostek nie przekraczała dziesięciu centymetrów. Po następnych kilku dniach pocięte kostki odwracało się na drugą stronę, po czym po obeschnięciu ustawiało się „na sztorc” i w końcu układało się z nich przewiewne pryzmy, dla ostatecznego ich obsuszenia.

Taki opał zwany kiziakiem nie palił się płomieniem, lecz tlił się czerwonym żarem, utrzymując przez długi czas wysoką temperaturę, pozostawiał jednak po sobie około 30% popiołu. Był to wartościowy opał, bowiem palenie słomą bądź wikliną, czy suchymi badyłami słonecznika i piołunu, wymagało stałego podsycania ognia nowymi porcjami opału i zużywało wprost niesamowite jego ilości.

Zresztą w czasie zimy, zabudowania chronione były przed mrozem przez śnieg, który z reguły zasypywał całą wieś.

Bardzo oryginalne i niecodziennie wyglądała taka zasypana wioska. Na równinie stepu już z daleka można było zauważyć kilkumetrowej wysokości szeroki wał śnieżny, po którego grzbiecie biegła zazwyczaj wyjeżdżona droga, Wszystkie budynki, zasypane śniegiem wraz z dachami, łączyły się z drogą ścieżkami, biegnącymi wąskimi i głębokimi parowami, wykopanymi w ubitym śniegu. Parowy te wyprowadzały ścieżki na powierzchnię drogi, zagłębiając się coraz to bardziej, w miarę oddalania się od drogi, w kierunku wejścia do budynku.

Drzwi wejściowe z reguły otwierały się do wewnątrz, a każde mieszkanie zaopatrzone było w kilka łopat, służących do odgrzebywania śniegu po zawiei. Gdy po roku zamieszkałem we własnoręcznie

zbudowanej chatce, w czasie zimy, idąca górą krowa przebiła kopytem dach tej chatki, będący równocześnie sufitem izby mieszkalnej.

Wśród zamieszkalej w tej okolicy ludności-Koreańczycy oznaczali się największą przedsiębiorczością i inteligencją. Spośród Koreańczyków rekrutowała się większość weterynarzy, agronomów i innych fachowców. Natomiast autochtoni Kirgizi stanowili najbardziej zacofany odłam tutejszego społeczeństwa. Mieli oni zorganizowane własne kołchozy specjalizujące się w hodowli owiec. Kołchozy te miały przywilej polegający na prawie trzymania koni. Inne kołchozy, jako siły pociągowej, używały wołów.

Naturalnie wszystkie kołchozy zaopatrzone były w samochody ciężarowe, a ich przewodniczący w motocykle. Główny jednak ciężar transportu spoczywał na żywej sile pociągowej, a więc na wołach.

Kirgizi jednak posługiwali się wyłącznie końmi. Ulubiony ich napój przygotowywany był z kobyłego mleka i zwany kumysem. Kumys powstawał przez napełnienie kobyliłm mlekiem dużych skórzanych worków i przez dodanie niewielkiej ilości soku żołądkowego cieląt, powodującego fermentację mleka. Im dłuższy był okres fermentacji – tym kumys był kwaśniejszy i tym więcej zawierał alkoholu. Z wyglądu przypominał on nieco serwatkę, był przyjemny w smaku, uderzał do głowy jak dobre wino. Kirgizi latem mieszkali w jurtach, to jest w dużych okrągłych namiotach, budowanych ze szkieletów drewnianych pokrytych skórą baraniami. Jurty u góry zakończone były kopulastą, na podobieństwo cerkwi prawosławnych. U samej góry pokrycia znajdował się otwór służący na ujście dla dymu, wewnątrz bowiem jurty, na samym jej środku, zazwyczaj paliło się ognisko.

Jurty ustawiane były w stepie, a zamieszkiwali je pasterze dozorujący stado owiec. We wsi Kirgizi, oficjalnie zwani Kazachami, mieli chaty, wewnątrz których tylko około jednego metra kwadratowego podłogi było na poziomie drzwi. Cała reszta wnętrza podniesiona była o dwa stopnie i zaopatrzona w podłogę z cegieł. Pod całą tą podłogą przebiegały kanały, przechodzące od pieca do komina, ogrzewając ją intensywnie. W celu uzyskania dobrego ciągu w piecach, tak zawiłej konstrukcji, zazwyczaj kominy wypuszczano co najmniej dwa metry ponad dach chaty. Naturalnie natychmiast po wejścia do mieszkania Kirgiza należało zdjąć obuwie, pozostawiając je przy drzwiach w niskiej części podłogi. Murowana podłoga pokryta była wełnianymi matami i poduszkami służącymi mieszkańcom do siedzenia. W kącie zwykle stał składany z dwóch identycznych połówek okrągły stół na nogach wysokości zaledwie 30 centymetrów. Kirgizi nosili prawie cały rok duże, skórzane, futrzane czapy, które przykrywały im nie tylko głowy, lecz również uszy i karki.

Mężczyźni nosili brody, przy czym elegancja polegała na wyskubywaniu włosów z brody. Im szpicbródka była dłuższa i rzadsza tym lepiej. Do ciekawych obyczajów tych ludzi należało tolerowanie zarostu u kobiet tylko na głowie. We wszystkich innych miejscach zarost był starannie wygolony. Natomiast mężczyźni przy siusianiu klękali na obydwie kolana. Zwyczaj ten przypuszczalnie powstał stąd, że na bezkresnym i równinnym stepie, jedynym sposobem częściowego ukrycia się było uklęknięcie w wysokiej trawie stepowej. Wszyscy Kirgizi niezależnie od płci nosili przy sobie nieduże buteleczki z wodą, bowiem religijny rytuał kazał każdorazowo po wypróżnieniu obmywać dolne partie ciała, co czyniono było raczej symbolicznie, bowiem buteleczka wody wystarczała na długi okres czasu. Przysmakiem Kirgizów był tak zwany kędziuch, to jest 20 cm długości ciężki i tłusty ogon barani.

Jeśli jednak chodzi o zaskakujące zwyczaje, To celowali w nich Koreańczycy, którzy na przykład hodowali i tuczili psy, po to by je później zabić, ugotować i zjeść jako przysmak.

Poczęstowany kiedyś zostałem przez Koreańczyka sałatką w occie. W słoju oprócz liści sałaty i małych cebulek znajdowała się zakiszona zielona żabka, podobno dla dodania pikantnego smaku sałatce.

Mieszkańcy innych narodowości nie odróżniali się zwyczajami i obyczajami od mieszkańców Europy, chyba tylko tym, że nie znali chleba, bowiem jadali wyłącznie pszenne bułki, pulchne i białe, zrobione z 70% mąki, to znaczy z takiej mąki, która po przejściu przez jedwabne sita pozostawiała aż 30% otrębów.

Spowodowane to było kapryсами pogody. Mniej więcej raz na osiem lat niespodziewanie nastawał mokry rok powodując wielokrotne zwiększenie plonów, w czego wyniku, każda kołchozowa rodzina otrzymywała za swą pracę tyle pszenicy, że w celu jej zmagazynowania, należało opróżnić jedną izbę chaty i zasypać ją pszenicą aż do wysokości sufitu. Wyjazd do miasta praktycznie był niemożliwy, a wszyscy sąsiedzi, a także wszyscy mieszkańcy okolicznych kołchozów otrzymywali podobne, niesamowicie duże ilości pszenicy. Stwarzała się sytuacja dużej podaży, przy minimalnym popycie, przez to cena i wartość pszenicy obniżały się gwałtownie. Ludność karmiła pszenicą świnie i kury, a sama odżywiała się bielutkimi bułkami i szeregiem produktów zwierzęcych występujących w obfitości.

W pożywieniu brakło tak zasadniczych produktów jak kartofli, owoców, cukru i drożdży. Ze względu na konieczność nawożenia gleby pod kartofle (nawóz służył na opał) oraz na pracochłonne okopywanie a następnie wykopki, z braku wystarczającej ilości siły roboczej, kartofle sadzono w bardzo ograniczonej ilości.

Jakiegokolwiek drzewa owocowe wymarzyłoby w srogim klimacie północnego Kazachstanu, a że z dystrybucją nie było najlepiej, co jest zupełnie naturalne przy tak wielkich odległościach kołchozów od miast i kolei, więc brakło wszystkich tych produktów spożywczych, których upraw nie prowadzono na miejscu. Tak samo kiepsko przedstawiała się sprawa zaopatrzenia w szklane czy fajansowe naczynia.

Herbatę na przykład z reguły pito w puszkach po konserwach. Za duże blaszane pudełko po landrynach otrzymaliśmy pięć kilogramów masła. Z nabyciem odzieży również były poważne trudności, toteż powymienialiśmy część swoich używanych już ubrań na pszenicę, otrzymując bez trudu dwa cetnary pszenicy za jeden garnitur męski. Za kobiece łaski również można było otrzymać duże ilości produktów spożywczych. Natomiast za oryginalny wełniany perski dywan ofiarowano nam pięć jajek.

Do charakterystycznych ciekawostek należał handel zamienny, bowiem gotówka, z dala od źródeł dostaw jakichkolwiek dóbr materialnych, była raczej nieużyteczna.

Wszyscy miejscowi, prawie przez cały rok, niezależnie od jego pory, chodzili w butach filcowych, świetnie chroniących nogi od mrozu. Buty takie zwane walonkami posiadały wysokie filcowe cholewy, nie były jednak niczym podbite, stapało się bezpośrednio filcowym spodem po śniegu. Ci, których nie stać było na podobne ciepłe obuwie, obwiązywali nogi grubą warstwą zużytych worków, po czym wychodzili na dwór i polewali nogi wodą, która prawie natychmiast zamarzała. Lód i worki tworzyły warstwę izolacyjną chroniącą nogi od zmarznięcia. Latem nosiło się koreańskie kierzpce z surowej skóry ściąganej rzemieniem, bądź obuwie wykonane z części zużytej opony samochodowej, służącej za podeszwę i zagiętej z przodu w ten sposób, by osłaniała palce u nóg, a następnie umocowanej w tym położeniu przy pomocy drutu.

Kołchoźnicy ubierali się w spodnie i marynarki uszyte z grubego i ostrego wełnianego samodziału. Zakupione od polskich przesiedleńców ubrania miały charakter odzieży odświętnej, wyjściowej.

Ilość zabranych ze sobą rzeczy umożliwiła całej naszej rodzinie utrzymanie się przy życiu, a wymiana jej na materiały, produkty i usługi niezbędne do egzystencji, w ciągu, co najmniej całego roku.

cdn.